

635
2-47

Գ. ՂԱՐԻԲՅԱՆ

ՄԻԼԵՏԻԿ ԹԱՐԱՊԵՏԻ
ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ
ԲԱՆՉԱՐԱԲՈՒՇՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

Հայպետհրատ

Գ. Ա. ՂԱՐԻԲՅԱՆ

ՍԻՆԹԵՏԻԿ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ
ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒԻՄԸ
ԲԱՆՉԱՐԱԲՈՒԾՈՒԹՅԱՆ
ՄԵԶ

ՀԱՅՊԵՏՀԱՐԱՏ
եթեկան 1964

Գրքույկում շարադրված են պաշտպանված գրունտի բանջարաբուծության մեջ որպես ծածկոց օգտագործվող սինթետիկ թաղանթների ֆիզիկա-մեխանիկական հատկությունների, չերմոցներին փոխարինող նոր տիպի կառուցվածքներում (հիմնակմախրներում) սածիւների աճեցման և թաղանթների օգտագործման տնտեսական արդյունավետության մասին:

Դրաւույկը նախատեսված է բանջարաբուծների, կոլտնտեսականների և սովորողների բանվորների համար:

Գյուղատնտեսական մթերքների առատության ստեղծումը գիտության և արտադրության աշխատողներից պահանջում է բերքատվության բարձրացման նոր ուղիների որոնումներ, որոնք ապահովեն արդյունաբերական կենարունների, մեծ քաղաքների, բանվորական ավանների բնակչության անխափան մատակարարումը մթերքներով՝ տարվա բոլոր ամիսներին:

Այս խնդրի իրականացման համար առանձնապես կարևոր է վաղ և թարմ բանջարեղենի արտադրությունը: Զերմասեր և բարձրարժեք բանջարանոցային կելվառարանների աճեցումը, նայած կլիմայական պայմաններին, սեղոնային բնույթ է կերպում: Տարվա բոլոր ամիսներին թարմ բանջարեղեննի արտադրության համար մեծ նշանակություն ունի պաշտպանված գրունտի բանջարաբուծությունը:

Ըստ Հայկական ՍՍՌ գյուղատնտեսական մթերքների արտադրության և մթերումների մինիստրության տվյալների՝ 1960 թվականին մեր ուսապուլիկայի կոլտնտեսություններն ու սովորողներն ունեցել են 7400 քմ չերմատուն և 283 : 700 շրջանակ չերմոցային անտեսություն: Վերջին տարիներին կառուցվել է ևս 3000 քմ չերմատուն: Ներկայումս եղած չերմոցների մոտավորապես 90 տոկոսը գտնվում է Արարատյան դաշտավայրում և բացառապես օգտագործվում է սածիւներ աճեցնելու համար, իսկ տարվա մնացած ամիսներին դրանք մնում են անօգտագործելի: Զերմոցային անտեսության հիշտ շահագործումը պահանջում է, որ բացի բաց գրունտին առածիլներ մատակարարելուց, չերմոցներն օգտագործվին նաև

Гариян Гриша Артшесович

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СИНТЕТИЧЕСКИХ ПЛЕНОК
В ОВОЩЕВОДСТВЕ

(На армянском языке)

Армянское государственное издательство
(Айпетрат), Ереван, 1964

վաղ գարնան և ուշ աշնան ամիսներին
արտադրելու համար։

Բանջարեղենի ընդհանուր արտադրության մեջ պահապանված գրունտից ստացվող համախառն բերքի տեսակարար կշռի բարձրացման նշանակության մասին դեռևս Սովետական Միության կոմունիստական պարտիայի կենտրոնական կոմիտեի սեպտեմբերյան պլենումում (1953 թ.) ընկ Ն. Ս. Խրաչյովն ասել է. «Բարձրացնել բանջարաբուծությունը մենք չենք կարող, եթե չափելունք լավ չերմոցա-չերմատնային տրնտեսություն»։

Այստեղից պարզ է, թե որքան մեծ նշանակություն ունեն չերմոցներն ու, չերմատները բանջարեղենի արտադրության սեպոնայնությունը վերացնելու գործում։

Արարատյան գաշտավայրի պայմաններում բանջարային հիմնական կուլտուրաներից պոմիդորի, տարեղեղի, բարիջանի և վարոնդի մասսայական բերքահավաքը սկսվում է հունիսի սկզբներից և աշնանային վաղ ցրտահարությունների պատճառով ավարտվում է հոկտեմբերի սկզբներին, իսկ տարվա այն ամիսներին, երբ հնարավոր չէ բաց գրունտից թարմ բանջարեղեն ստանալ, այն պետք է աճեցնել չերմոցներում, իսկ ձմռան ամիսներին՝ չերմատներում։

Խնչախ հայտնի է, չերմոցային առաջատար կուլտուրաներ են պոմիդորը և վարոնդը։ Սակայն, մեր ուսապորլիկայիմ չերմոցային պօմիդոր և վարոնդ մշակելու փորձերը շատ սակալ են, իսկ Միության տարբեր պայմանների համար մշակված ագրոտեխնիկական միջոցառումները, ինչպես և ընտրված համապատասխան սորտերն առանց տեղական պայմաններում ստուգելու, արտադրության մեջ ներփնել չի կարելի, որովհետև հարավի պայմանները խիստ կերպով տարբերվում են ՍՍՌՄ-ի հյուսիսային շրջանների պայմաններից։

Պաշտպանված գրունտում հիմնականում օգտագործում են ապահենակատ կառուցվածքներ։ Սակայն ապակին ունի մի շարք թերություններ. այն ճկուն չէ, փշրվող է, ծանր է, ունի ոչ բարձր լուսաթափանցիկություն, չի անցկացնում ուլտրամանաշապույն ճառագայթներ, որոնք այնքան անհրաժեշտ

են բույսերի աճման ու զարգացման համար։ Ապակու օգտագործումը պահանջում է ծանր փայտյա, երկաթյա կամ երկանթբետոններ թանկարժեք կառուցվածքներ։ Այստեղից էլ անհրաժեշտություն է արաջացել պաշտպանված գրունտի կառուցվածքներում ապակին փոխարինել այլ ավելի ճկուն, լուսաթափանց և թեթև նյութերով։ Քիմիական արդյունաբերությունը արտադրում է սինթետիկ լուսաթափանցիկ թաղանթներ (պոլիամիդացին ՊԿ-4 պերֆոլ տեսակի և պոլիէթիլենային), որոնք Միության կոլտնտեսությունների և սովորված չերմոցներում օգտագործում են որպես ապակուն փոխարինող ծածկոցներ, նույնիսկ գարնանային ոչ մեծ ջերմատներում։ Սինթետիկ թաղանթներն ըստ իրենց ֆիզիկամեխանիկական հատկությունների առաջիմ բավարար դիմացկուն չեն, արագ քայլայվում են։ Պոլիամիդացին թաղանթը, նայած հաստությանը, կարող է օգտագործվել տարրեր տեսողությամբ։ այսպես, 100 միկրոն հաստության դեպքում՝ մինչեւ 4 ամիս, 60 միկրոնի դեպքում՝ 40—50 օր, պոլիէթիլենային թաղանթը 60 միկրոն հաստության դեպքում՝ 90—130 օր, իսկ ստարիլիգացիայի ենթարկված 250 միկրոն հաստության դեպքում՝ մինչեւ 6 ամիս։ Սինթետիկ թաղանթներով ծածկելու գեպքում պահանջվող հիմնական կառուցվածքները 1,5—2 անգամ ավելի էժան են նստում, քան սովորական ապակենածկ շրջանակներով չերմոցները։ 100 միկրոն հաստություն ունեցող սինթետիկ թաղանթները 50 անգամ թեթև են Յ մմ հաստություն ունեցող ապակուց։ Սինթետիկ թաղանթների օգտագործման դեպքում չեն պահանջվում շրջանակներ, այլ պահանջվում են 25—35 աստիճանն թերության տակ կառուցված վերգետնյա երկթեք հիմնակմախճներ (կարկասներ), որոնց երկու կողմից բացելու ու փակելու համար պահանջվում է մեկ բանվոր և մեկից մեկուկես րոպեի աշխատանք, որը 10-ից 12 անգամ արագ է կատարվում ապակով ծածկված սովորական չերմոցներից։ Մեկ քառակուսի մետր հիմնակմախճի նախագծային արժեքը, ներառյալ թաղանթը, կազմում է 1,2—1,5 ռուբլի, որը մոտավորապես երեք անգամ ավելի էժան է չերմոցային պահանակի արժեքից։ Մեր ուսապուրլիկայում սինթետիկ լուսաթափանց թա-

դանթների օգտագործման վերաբերյալ ուսումնասիրակթյան-ներ չեն կատարվել։ Եմնելով այս խնդրի կարևորությանից 1960—62 թվականներին Հայկական ՍՍՌ գյուղատնտեսական մթերքների արտադրության և մթերումների մինիստրության Երկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտի էջմիածնի էքսպերիմենտալ բազայում այդ ուղղությամբ մեր կողմից աւարվել են մանրակրկիտ ուսումնասիրություններ՝ գյուղատնտեսական գիտությունների թեկնածու դոցենտ Ս. Ս. Խաչատրյանի ղեկավարությամբ, որոնց արդյունքները և գործնական առաջարկությունները շարադրված են այս աշխատությանում։

Այստեղ չեն լուսաբանվում պաշտպանված գրունտի բոլոր խնդիրները, այլ շարադրվում են կատարված հետազոտությունների արդյունքները և այն միջոցառումները, որոնք անհրաժեշտ են Արարատյան դաշտավայրի պայմաններում, չուաքացվող գրունտում, սինթետիկ թաղանթների տակ, նոր տիպի հիմնակմախքներում պոմիդորի, տափեղի, վարունքի ռածիլներ աճեցնելու, ինչպես նաև այդ կովտուրաներից վաղ բերք ստանալու համար։

ՍԻՆԹԵՏԻԿ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ ՏԵՍԱԿԱՆՆԵՐԸ ԵՎ ՖԻԶԻԿԱ-ՄԵԽԱՆԻԿԱԿԱՆ ՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Պոլիամիդային բաղանք։ Պոլիամիդային թաղանթներից առայժմ հիմնականում տարածված է Պկ—4 պերֆոլ տեսակի թաղանթը, որի պատրաստման համար որպես հումք ծառացում է պոլիամիդային խեժը՝ կապրոլակտամը։ Պոլիամիդային թաղանթն անգույն է, ապակենման, ինչպես ցելոֆանի փաթաթանի նյութը։ Այս թաղանթը արդյունաբերության կողմից թողարկվում է 1,24 մետր լայնությամբ, փաթաթված թղթե ձողափայտի (բոբինայի) վրա։ Մեկ ձողափայտի վրա փաթաթվում է 300—400 գմ, նայած թաղանթի հաստությանը։

* Պոլիամիդային թաղանթն ունի բարձր միխանիկական ամրություն, որը համարում է 600—800 կգ/սմ² ըստ լայնության և 150—250 կգ/սմ² ըստ երկարության, տարբեր ուղղություններում տարբեր ամրությունը բացատրվում է թաղանթի արտադրության տեխնոլոգիայի առանձնահատկություններով։ Պոլիամիդային թաղանթի ներքին լարվածությունը չեղոքանում է ջերմաստիճանի բարձրացման և օդի թթվածնի ազդեցության տակ, որի արդյունքը լինում է այն, որ գլանափաթեթի (ոռվոնի) բացելուց որոշ ժամանակ անց թաղանթը նստում է, չափերը փոքրանում են և սեղմվում երկարությամբ՝ 10—11 տոկոս, լայնությամբ՝ 3—7 տոկոս։

Թաղանթը փոփոխվում է նաև օդի ջերմաստիճանի և խոնավության ազդեցության տակ։ Բարձր ջերմությունից թաղանթը սեղմվում և նեղանում է, իսկ ցածր ջերմությունից՝ լայնանում։ Թաղանթն իր քաշի մինչև 12 տոկոսի չափով չուր է ներծծում։

հոնավությունից թաղանթի շափերն ավելանում են, իսկ չորությունից՝ փոքրանում: Պետք է նշել, որ բարձր խոնավությունը գրականորեն է ազգում թաղանթի ճկությունների պատճեցնում է հնացումը: Այս առանձնահատկությունների պատճեցնում է թաղանթիները հիմնակմախիքների վրա և գանդաղեցնում է հնացումը: Այս առանձնահատկությունների պատճեցնում է համարական վրա վրա շի կարելի ամրացնել կոպիտ ձևով (մեխելով): Թաղանթները ծածկոցների վրա պետք է ամրացնել ոչ պակաս 35⁰ անկյան տակ:

Պոլիմիդային թաղանթը գիմանում է մինչև 20⁰ սառնամանիքին, սակայն շատ վատ է տանում ջերմաստիճանի խիստ տատանումները, որի համար շի հանձնարարվում տաք շենքերից միանգամից դուրս բերել ցուրտ տեղ կամ հակառակը: Պոլիմիդային թաղանթը օդի և ջրային գոլորշունը կատամար անթափանցելի է:

Մեկ կիլոգրամ պոլիմիդային թաղանթի արժեքն է 2 ու. 64 կոպեկ, նայած թաղանթի հաստությանը, 1 բմ արժեք 13—26 կոպեկ: Մեկ բմ տարածություն ծածկելու համար պահանջվում է 1,82 բմ թաղանթ, որը արժեք 24—48 կոպեկ:

Պոլիէթիլենային քաղաք: Պոլիէթիլենը բարձր մոլեկուլային պոլիմեր է, որը ստացվում է էթիլեն գազի պոլիմերացման ճանապարհով: Առաջնարում նրա ստացման համար գրլիխավորապես օգտագործվում էր էթիլենային (գինու) սպիրտը՝ C₂H₅OH: Այժմ քիմիական արգյունաբերությունը այդ նպատակի համար օգտագործում է նավթի մնացորդները: Վերջին տարիները քիմիկոսներին հաջողվել է ստանալ պոլիէթիլենային թաղանթ՝ ցածր ճնշման տակ, որը զգալիորեն իջեցնում է թաղանթի ինքնարժեքը, իսկ առաջներում այն ստանում էին բարձր ճնշման տակ:

Պոլիէթիլենային թաղանթն անփայլ է, ունի սպիտակավուն կամ թեթև կապտավուն երանգավորում: Զրի, գոլորշուն գազերի համար անթափանց է, չուր շի ներծծում և դիմացկուն է թթվածնի ազգեցության նկատմամբ:

Պոլիէթիլենային թաղանթի ամրությունը 100 կգ/սմ²-ուց բարձր է, որը բարձրանում է ջերմաստիճանի իջեցման ժամանակ և փոքրանում է ջերմաստիճանի բարձրացումից: Շահագործման ընթացքում թաղանթը լայնանում է կամ նեղանում 1 տոկոսից ոչ ավելի: Թաղանթի գծային ձգվածու-

թյան գործակիցը 0-ից մինչև 50⁰ փոփոխման գեպքում կազմում է 0,012 տոկոս, իսկ ըստ լայնության՝ 0,026 տոկոս:

Պոլիէթիլենային թաղանթը հիմնակմախիքների վրա ամրացնելու ժամանակ պետք է նկատի ունենալ միայն նրա երկայնական շափի փոփոխությունը: Հիմնակմախիքները ծածկելու համար նպատակահարմար է օգտագործել 0,06—0,1 մմ հաստություն ունեցող թաղանթները, հաստկապես շտաբացվող գրունտում, իսկ 0,12—0,25 մմ հաստություն ունեցող թաղանթները օգտագործել փոքր շափի ջերմատներ ծածկելու համար:

3—4 ամիս օգտագործելուց հետո փոքր անցքերի մեջ փոշու հատիկներ նստելու հետեւնքով պոլիէթիլենային թաղանթի թափանցիկությունն իջնում է 15—20 տոկոսով:

Պոլիէթիլենային թաղանթի տարբեր տեսակների 1 կգ-ի արժեքն է 2 ու. 40 կոպեկից մինչև 4 ու. 30 կոպեկ: 1 բմ տարածություն ծածկելու համար, նայած կառուցվածքին, ծախսվում է 1,4—1,6 բմ թաղանթ: Կառուցվածքի տարրերը շպետք է ունենան սուր անկյուններ, որից թաղանթները շռնակ են մաշվում:

Պոլիէթիլենային թաղանթը հիմնակմախիքների վրա պետք է ամրացնել +10⁰ ջերմության պայմաններում, սակայն, հայտնի է, որ հնարավոր է ջերմության իջեցում —20 և ավելի աստիճան, հաշվի առնելով, որ գծային ձգվածության գործակիցը 0-ից մինչև +10⁰-ի գեպքում հավասար է 0,018 %-ի, իսկ 0—50⁰-ի գեպքում՝ 0,012 %-ի, ապա թաղանթի շափերի փոքրացումը հավասար կլինի 0,018 % × 10⁰ + 0,012 % × 20⁰ = 0,42 %: Հետևաբար, հնարավոր շափերի փոքրացումը կլինի 2,5 % + 0,42 % = 2,92 %-ի կամ մոտավորապես 3 %-ի, այսինքն՝ մեկ մետր ծածկելու համար պետք է թողնել 3 սմ ավելի թաղանթ: Պոլիէթիլենային թաղանթն արգյունաբերության կողմից թողարկվում է 40-ից մինչև 140 սմ լայնությամբ: Մեկ գլանափաթեթի վրա փաթաթում են 250—350 մետր:

Օպտիկական հատկությունների տեսակետից լուսաթափանցիկ սինթետիկ թաղանթներն ունեն հետեւյալ առանձնահատկությունները:

Պոլիամիդային և պոլիէթիլենային թաղանթները լռաւաշթափանց են արեգակնային սպեկտրի ինչպես տեսանելի, այնպես էլ ուլտրամանուշակագույն և ինֆրակարմիք ճառագայթների համար։ Արեգակի սպեկտրի տեսանելի մասը կամ ֆոտոսինթետիկ ակտիվ ճառագայթները պոլիամիդային թաղանթն անց է կացնում 85—90 տոկոսով, այդ տեսակետից գերազանցում է ապակուն, որի թափանցիկությունը սպեկտրի այդ մասի նկատմամբ հավասար է 50 տոկոսի։

Երկու ամիս օգտագործելուց հետո 0,06—0,08 մմ հաստության պոլիամիդային թաղանթի թափանցիկությունն իշխում է մինչև 80 տոկոսի, այսինքն՝ կորցնում է լուսաթափանցիկության 5—10 տոկոսը։

0,06—0,08 մմ հաստության պոլիէթիլենային թաղանթի սկզբնական լուսաթափանցիկությունը սպեկտրի տեսանելի մասում հավասար է 75—85 %-ի, իսկ երկու ամիս օգտագործելուց հետո կորցնում է մինչև 15—20 տոկոսը։

Պոլիէթիլենային թաղանթը լուսակի թափանցիկությամբ գերազանցում է ապակուն, բայց զիջում է պոլիամիդային թաղանթին։ Բնական լուսակի հետ համեմատած 0,06—0,08, մմ հաստության պոլիէթիլենային թաղանթն անցկացնում է սպեկտրի ինֆրակարմիք ճառագայթների 80—85 տոկոսը, իսկ պոլիամիդային թաղանթի՝ միայն 10 տոկոսը։ Պոլիէթիլենային թաղանթի տակ ջերմահաղորդականությունն ավելի բարձր է, որի հետևանքով գիշերները պոլիէթիլենի տակ ջերմաստիճանը ավելի ցածր է, քան պոլիամիդային թաղանթի տակ։

Արեգակի ուղիղ ճառագայթները պոլիամիդային թաղանթն անց է կացնում 57 տոկոսով, իսկ պոլիէթիլենի՝ 35 տոկոսով, որը կարեոր նշանակություն ոնք բույսերի մեջ շոր նյութերի կուտակման համար։

Ուլտրամանուշակագույն ճառագայթները երկու թաղանթներն էլ անցկացնում են 60—70 տոկոսով։ Թաղանթները հընանալիս 20—30 տոկոսով քիչ նաև անցկացնում։

Ջերմատներում և ջերմոցներում բույսերի ստացած ճառագայթների սպեկտրալ կազմը նույնպես կապված է ապակու հատկությունից։ Յմ հաստության սովորական պատուհա-

նի ապակին անցկացնում է հիմնականում երկարալիք կարմիր ու դեղին ճառագայթները և շատ է պահում սպեկտրի կարճալիք ճառագայթները, իսկ ուլտրամանուշակագույն ճառագայթները ապակին բոլորովին չի անցկացնում։

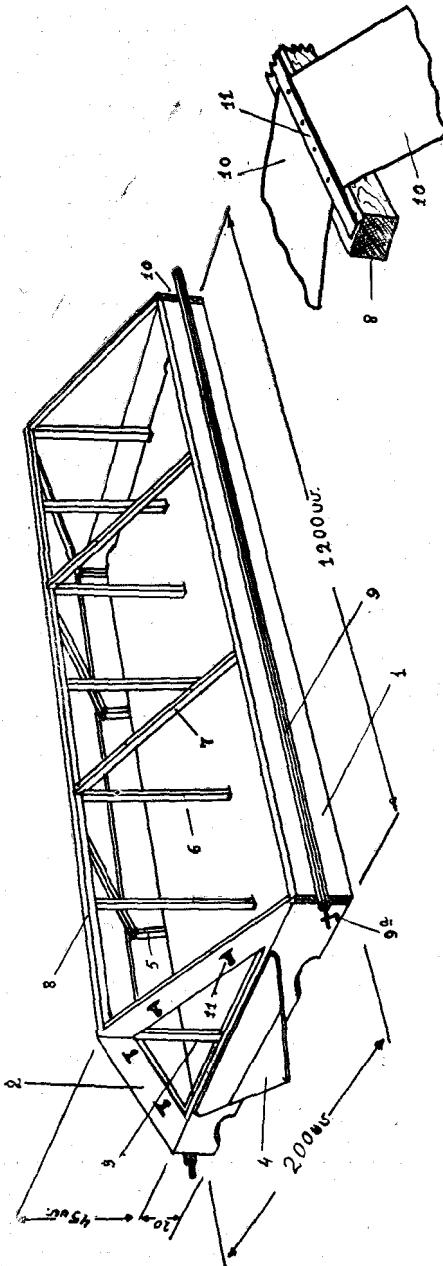
Սինթետիկ լուսաթափանց թաղանթներից բանջարաբուծության մեջ որպես ծածկոց օգտագործում են նաև պոլիէթիլուրիխնային լուսաթափանց ստաբիլիզացիայի ենթարկված Բ—118 տեսակի թաղանթը, ացետատ ցելուկոզային թաղանթը և Զեխուլովակիայում արտադրվող ապակետիպ լամինատները։ Բայց, քանի որ սրանք թանկարժեք են, առաջմէ չեն օգտագործվում արտադրության մեջ։

ԳՈՐԾԱԴՐՎՈՂ ԿԱՌՈՒՅՎԱԾՔՆԵՐԸ ԵՎ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ ԱՄՐԱՑՄԱՆ ՄԵԹՈԴՆԵՐԸ

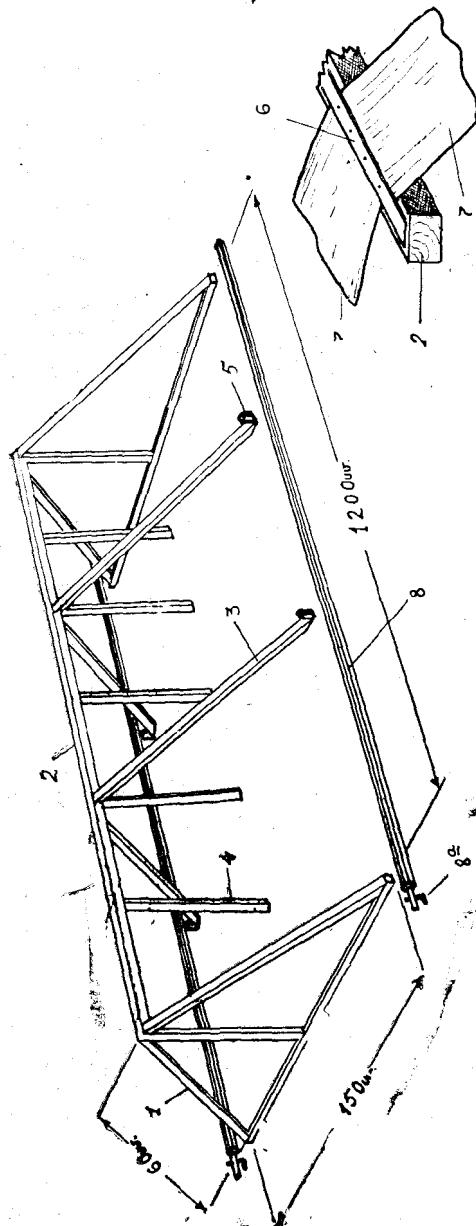
Երկթեք ջերմոցները և փոքր չափերի ջերմատնելոց ապակու փոխարժեն սինթետիկ թաղանթներով ծածկելու դեպքում նշանակալիորեն թեթևանում և զգալիորեն էժանանում են հիմնակմախքների կառուցումները, շրջանակներ չեն պահանջվում, որոնք ջերմոցային տնտեսության մեջ ամենաթանկն են։ Վերգետնյա երկթեք հիմնակմախքի լրիվ շինարարական և ներառյալ թաղանթի տրեքը, ըստ ինժեներ Խ. Ա. Եսիկի կառուցվածքի, մեկ քմ.-ի համար կազմում է 1,2—1,5 ոռուլի։ Այս մոտավորապես 3 անգամ էժան է միայն ապակեպատ մեկ շրջանակից։

Ներկայումս Գյուղատնտեսական նախագծային պետական ինստիտուտը թողարկել է սինթետիկ թաղանթներով ծածկվող հիմնակմախքների նախագիծ, որը առաջարկվել է կոլտնտեսություններում և սովորական մասսայական շինարարության համար։

Այս հիմնակմախքի երկարությունը 12 մետր է, իսկ լայնությունը՝ 2 մ։ Սակայն գործնականում հիմնակմախքի երկարությունը կարելի է անել 10—20 մ, որից ջերմոցի կառուցվածքը չի փոփոխվի։ Կարելի է փոփոխել նաև հիմնակմախքի լայնությունը (1,5—1,6—1,8 մ), բայց պոլիամիդային թաղանթով ծածկելու դեպքում թերության առկյունը 27—30°-ից

նկ. 1. Սիրեսիկ բաղանքով ծածկող երկրեմ հիմնայի ափ (մակերսով 24 մ):
 1. արգել՝ 27 ամ լայնության և 3 ամ հաստության տախտակից (28 դժ. միար), 2. ճակատ, 3. օդափոխիչ անցքեր, 4. օդափոխիչ դաշտ, 5. արկիկ հնանակ ($5 \times 5 \times 5$ ամ չափի), 6. թափառողի հնանակ ($5 \times 5 \times 100$ ամ չափի), 7. կողային հենակ ($5 \times 5 \times 120$ ամ չափի), 8. թափառող (5×5 ամ, 12 գել), 9. ձողափայտ (բրոինամ, 6×6 ամ, 12,5 մ մարտ ու թանկացնեամի ձողափայտ), 10 սինթետիկ թարանիթ, 11. շերտառականի:

Նկ. 2. Երկիր վերաբերյալ պարեկած նիմունակներ (մակերևույթ 18 գ): 1. 2լցանակ (5×5 սմ, $l = 150 + 55 = 205$ սմ),
2. թափառություն (5×5 սմ), 3. կորուսիզ հնձակ (5×5 սմ, $l = 95$ սմ), 4. թաքարառությունակ (5×5 սմ, $l = 100$ սմ),
5. ամրացման փայտ (5×5 սմ, $l = 30$ սմ), 6. շերտառություն, 7. սրբազնիկ լայտաբժիք, 8. ձողադարտ, 8 ա. ձողադարտային թանձակ:

փոքր շպետք է լինի, իսկ պոլիէթիլենի դեպքում՝ ոչ պակաս 200։ Տարբեր թաղանթների համար անկյան թեքության տարրերությունը պայմանավորվում է թաղանթների ֆիզիկական տարրերը հատկություններով։

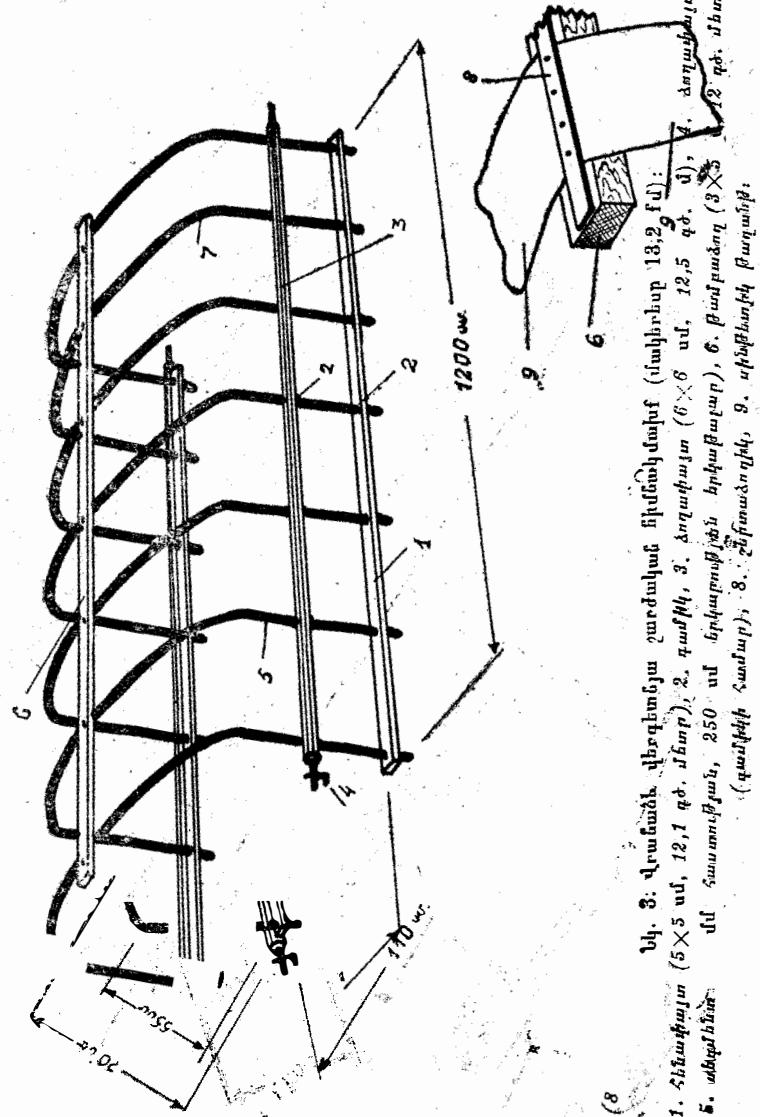
Գոյություն ունի ինժեներ Խ. Ա. Եսիկի վերգետնյա երկթեր կառուցվածքի հիմնակմախիքի պարզեցված ձևը, առանց կողային միացումների (արկղի)։

Լատվիական ՍՍՌ-ի Օգորսկի շրջանի «Լաշպլեսիս» կոլտընեսության ազրոնոմ Ն. Ս. Գոնչարովկը առաջարկել է 1,5 մ լայնության, 12 մ երկարության և 0,6 մ բարձրության պարզեցված հիմնակմախիքի ձև։

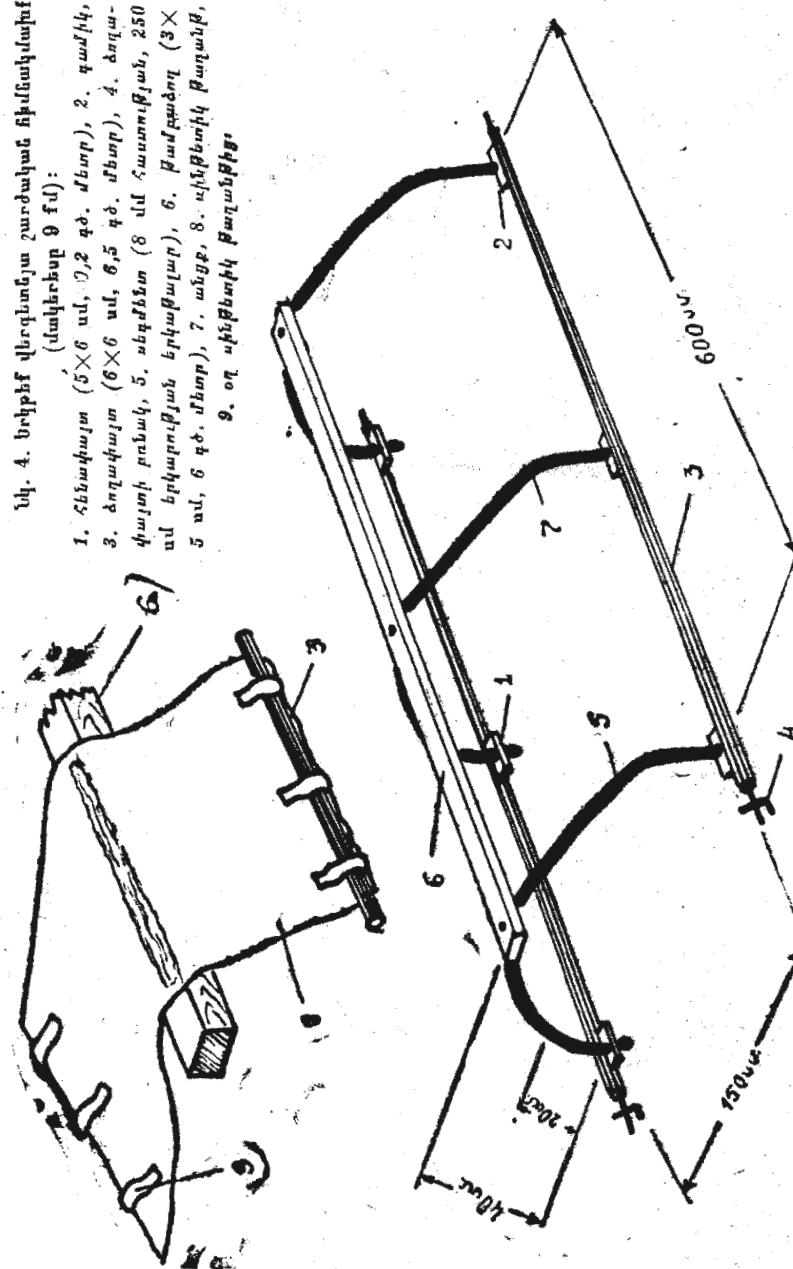
Հիմնակմախիքները տեղաշարժելու և հիմնական վարիաշխատանքները մեքենայացնելու համար մեր կողմից մշակվել է նոր տիպի կառուցվածքը, որի հատվածները պատրաստվում են 6—10 մմ հաստություն ունեցող երկաթալարերից և վերկից ու ներփեկից գամիկների օգնությամբ միացվում են 3—5 սմ հաստության փայտյա ձողիկներով։ Շահագործումից հետո հիմնակմախիքը կարելի է լրիվ հավաքել, պահպատավորել կամ տեղափոխել մեկ այլ հողամաս (նկ. 3 և նկ. 4)։

Վերգետնյա երկթեր կառուցվածքի հիմնակմախիքները, համեմատած սովորական ապակիծածկ շերմոցների հետ, մթնեցնող փայտյա մասեր քիչ ունեն և լուսաթափանցիկության կորուսար 3 տոկոսից շի անցնում, իսկ սովորական ապակեծածկ շերմոցներում մթնեցնումը հասնում է 25 տոկոսի և ավելի։ Սինթետիկ թաղանթներով ծածկված երկթեր հիմնակմախիքների օգտագործման դեպքում զգալիորեն կրճատվում է աշխատանքի ծախսումը դրանց բացելու և փակելու վրա և աշխատաժամանակի ծախսումն իջնում է մոտ 25 տոկոսով։

Սինթետիկ թաղանթները երկթեր հիմնակմախիքների վրա ամրացվում են յուրաքանչյուր թեքության վրա շերմոցի ամբողջ երկարությամբ (12 մ). ամրացվում են վրանաձև, թաղանթի մեկ ամբողջ կտորով։ Թաղանթի կտորը կտրվում է հիմնակմախիքի երկարությունից քիչ ավելի (10—15 տոկոս), և մեկ ծայրն ամրացվում է ձողափայտի (բորինա), իսկ մյուս ծայրը թամբաձողի վրա։

Արքան վերը շարժումն իրավական բնութագիրն է:

(մանեհարդ 9 Բ)

1. Հենափայտ (5×6 սմ, 0,2 գ. մետր), 2. գաղիկ,
3. ձողափայտ (6×6 սմ, 0,5 գ. մետր), 4. ձողափայտ բռնակ, 5. սեպմենտ (8×10 հաստության), 6. դամբաճան (3×5 սմ, 0,4 գ. մետր), 7. անցք, 8. սկիթերիկ թաղավար, 9. օղ սկիթերիկ թաղավարից:

Պոլիէթիլենային թաղանթն ամրացնելու ժամանակ յուրաքանչյուր 50—70 սմ հեռավորության վրա արվում են 3—4 սմ լայնության ծալքեր, իսկ պոլիամիդային թաղանթի համար՝ յուրաքանչյուր 25—30 սմ հեռավորության վրա: Մալթերը միմյանց ամրացնում են փոքրիկ մեխանիզմ, որից հետո թաղանթի վրա ամբողջ թամբածողի և ձողափայտի երկարությամբ մեխում բարակ փայտ (ույկա), որպեսզի թաղանթները չպոկվեն:

Թաղանթները կարելի է միմյանց կայցնել նաև հարթուկով, ինչպես նաև ՊԿ—5 մարկայի սոսնձով: Պոլիամիդային թաղանթը կայցնելու համար կարելի է օգտագործել նաև ֆենոլի ջրային լուծույթ՝ 1 : 2 հարաբերությամբ:

Ամրացված թաղանթների երկարությամբ երկու կողմից օղեր են անում (որոնք ամրացնում են սոսնձով) ձողափայտը միշով անցկացնելու համար և վրանի ձևով թաղանթը փոռում են հիմնակմախքի վրա: Հիմնակմախքները բացելիս սինթետիկ թաղանթները փաթաթում են ձողափայտի վրա և բարձրացնում թամբածողի վրա:

Գարնանային վերջին ցրտահարություններն անցնելուց հետո թաղանթները հավաքում են և պահում չոր պահեստներում կամ փաթաթում ձողափայտի վրա և ծածկում ոչ լուսաթափանց թղթերով, երկու սեղոն օգտագործելու նպատակով:

Սինթետիկ թաղանթների առավելությունը ոչ միայն ամեն, որ զրանք փոխարինում են թանկարժեք ապակուն, այլև այն, որ պարզեցնում և որոշ շահով էժանացնում են կառուցվածքը:

ՄԻԿՐՈԿԼԻՆԱՆ ՏԱՐԲԵՐ ԾԱԾԿՈՑՆԵՐԻ ՏԱԿ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ԶԵՐՄՈՑՆԵՐՈՒՄ ԵՎ ՀԻՄՆԱԿՄԱԽՔՆԵՐՈՒՄ

Սինթետիկ լուսաթափանց թաղանթների ֆիզիկա-մեխանիկական հատկությունները (լուսաթափանցիկությունը, ջերմահաղորդականությունը) հիմնակմախքներում, թեթև ծածկոյների տակ առաջացնում են հանուկ սիկլոպիլիք:

Տարբեր ծածկոցների տոկ օրի միջին շերտաստիճանի ընթացք
հնգօրյակներով (1962 թ.)

$\frac{q_{\text{լուսապահ}}}{\sigma_{\text{լուսապահ}}}$	$\frac{U_{\text{լուսապահ}}}{\sigma_{\text{լուսապահ}}}$	$\frac{\eta_{\text{լուսապահ}}}{\sigma_{\text{լուսապահ}}}$	$\frac{\beta_{\text{աղյուսակ}}}{\sigma_{\text{աղյուսակ}}}$	$\frac{\rho_{\text{աղյուսակ}}}{\sigma_{\text{աղյուսակ}}}$
27—31/3	22.7	-2	38	22.15
1—5/4	22.08	3	38	21.97
6—10/4	27.78	2.1	40.1	27.95
11—15/4	30.91	1	38	30.06
16—20/4	23.82	2.7	37	24.11
21—25/4	24.95	7	41	23.66
				6.5
				41
				23.12
				6.5
				40.2
				17.16
				2.5
				22.8

Հարց 4 ուսագրի 2
Հարց աղյուսակի ընթացքը տարբեր ծածկոցների տակ, 5 ամ
խառնիքան վրա, հնգօրյակներով (1962

$\eta_{\text{լուսապահ}}$	$U_{\text{լուսապահ}}$	$\eta_{\text{աղյուսակ}}$	$U_{\text{աղյուսակ}}$
27—31/3	14.78	10	15.27
1—5/4	17.41	11.4	17.15
6—10/4	20.32	13.10	20.35
11—15/4	20.55	12.1	20.54
16—20/4	20.45	12.1	17.46
21—25/4	18.36	13	18.36
$\omega_{\text{լուսապահ}}$	18.14	10	18.19
$\omega_{\text{աղյուսակ}}$			9
			18.09
			7.1
			15.53
			5.2

Սինթետիկ թաղանթների տակ ստեղծվում է օդի բավարար ջերմաստիճան պոմիդորի և տաքեղի սածիլների աճեցման համար (աղյուսակ 1):

Ապակու և պոլիամիդային թաղանթի տակ օդի ջերմաստիճանը հավասար է լինում, իսկ պոլիէթիլենային թաղանթի տակ ջերմաստիճանը՝ $1 - 4^0$ -ով ցածր է լինում: Դաշտի ցերեկա միջին ջերմաստիճանի հետ համեմատած սինթետիկ թաղանթների տակ այն $5 - 15^0$ -ով բարձր է լինում: Սինթետիկ թաղանթները մեծ քանակությամբ երկարալիք ճառագայթներ են անցկացնում, որի հետևանքով ջերեկները ժամը 13 -ին առավելագույն ջերմաստիճանը բարձրանում է մինչև 41° , այս դեպքում անհրաժեշտ է օդափոխել հիմնակմախբները բաց անելով մեկ կամ երկու կողմից:

Ապակու և պոլիամիդային թաղանթի համեմատությամբ պոլիէթիլենային թաղանթը գիշերները բաց է թողնում ավելի շատ ջերմություն, որի հետևանքով վերջինիս տակ նկատվում է ջերմաստիճանի որոշ իջեցում (աղյուսակ 1):

Զափավոր ջերմաստիճանի կուտակումը սինթետիկ թաղանթների տակ նպաստավոր պայմաններ է ստեղծում ջերմասեր կուտականների նորմալ աճման և զարգացման համար: Սինթետիկ թաղանթների տակ հողի միջին ջերմաստիճանը տատանվում է $14,52 - 21,32^0$ -ի միջև, իսկ բաց զաշտում՝ $13,36 - 17,23^0$, իսկ նվազագույն ջերմաստիճանը՝ հողում, մ սմ խորության վրա, տարբեր ծածկոցների տակ զգացներն բարձր է բաց դաշտի համեմատությամբ (աղյուսակ 2):

Սինթետիկ թաղանթներից թափանցած լուսի քանակությունը, հողում և օդում եղած ջերմության հետ միասին, միանգամայն բավարար է բույսերի ինտենսիվ ֆոտոսինթեզի համար:

Աղյուսակ 3-ի տվյալներից երևում է, որ սինթետիկ լուսաթափանց թափանթներն ավելի շատ լուս են անցկացնում, քան ապակին: Պոլիամիդային թաղանթն անցկացնում է $73,3 - 82,2$ տոկոս, պոլիէթիլենայինը՝ $63,8 - 76,3$ տոկոս, իսկ ապակին $55,2 - 68,2$ տոկոս՝ լուսի բնական պայծառությունից:

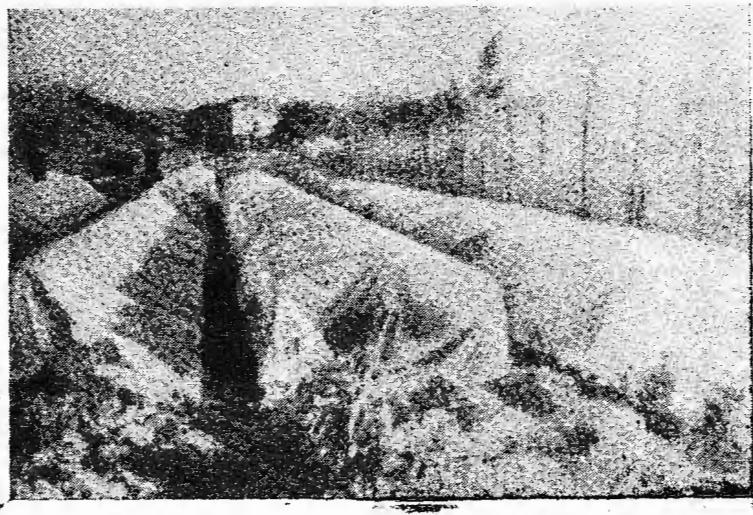
Աղյուսակ 3

Տակութիւնների ժամանակը, օնցիք	Տակութիւնների ժամանակը, օնցիք					
	9	13	17	9	13	17
Ըստ պայմանագրի 1961 թ.						
Բնական պայծառություն	36000	53800	42700	38000	5300	44000
Ապակի	19800	36700	28300	22000	35000	2600
Պոլիամիդային թաղանթ	26400	46500	35300	29000	4250	34800
Պոլիէթիլենային թաղանթ	23000	4300	32600	25000	39000	31000

Լուսի պայմանագրերի տարրեր ծածկոցների տակ, լուսական

ՍԻՆԹԵՏԻԿ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ ՏԱԿ ԲԱ.Ց ԴԱՇՏԻ ՀԱՄԱՐ
ՍՍԾԻԼՆԵՐԻ ԱՃԵՑՄԱՆ ԱԳՐՈՏԵԽՆԻԿԱՆ

Արարատյան դաշտի պայմաններում սինթետիկ թաղանթներով ծածկված երկթեք հիմնակմախքներում միայն արևային տաքացումով կարելի է բաց դաշտի համար բանշարային կուլտուրաների սածիներ աճեցնել ցանքը կատարելով մարտի 1—15-ն ընկած ժամանակաշրջանում:

Նկ. 5. Վեանաձև հիմնակմախքը, ծածկված սինթետիկ բաղանքուով:

1961—62 թթ. Երկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտի էջմիածնի էքսպերիմենտալ բազայում աճեցրել ենք պոմիդորի և տաքեղի սածիներ՝ մեր առաջարկած սինթետիկ թաղանթներով ծածկած վրանաձև հիմնակմխքներում և սովորական ապակեծածկ ջերմոցներում՝ արևային տաքացմամբ:

Պոմիդորի և տաքեղի սածիների աճեցումը: Պոմիդորի և տաքեղի ցանքը ջերմոցներում, որպես կանոն, պետք է

կատարել ախտահանված սերմերով՝ հիվանդությունները կանխելու նպատակով:

Ախտահանումը կատարվում է կամ սուլեմայի լուծույթով՝ 1 : 3000 հարաբերությամբ (մեկ գրամ սուլեման՝ 3 լիտր ջրի մեջ), որտեղ սերմերը պահում են 4—5 րոպե, որից հետո 30 րոպե լվանում մաքուր հոսող ջրով կամ ՀԱՅԻՓ-1 պրեպարատով (1 գ 23 լիտր ջրի մեջ), որտեղ սերմերը պահում են 18 րոպե և ապա 20—30 րոպե լվանում մաքուր ջրով; Կարելի է կատարել նաև չոր ախտահանում ՀԱՅԻՓ-2 պրեպարատով (գրանոզանով), վերցնելով 3 գ փոշի մեկ կգ սերմի չամար:

Բացի սերմերից անհրաժեշտ է ախտահանել նաև հիմնակմախքները, գործիքները և հողը: Ախտահանումը կատարել ֆորմալինի լուծույթով (1 լիտր 40 տոկոսամոց ֆորմալինը նոսրացնել 50 լիտր ջրի մեջ): Այնուհետև պետք է կատարել սերմերի նախացանքային մշակում: Լավորակի սածիլ ստանալու համար կարենո՞ւ է նաև սերմերի կոփումը: Պոմիդորի և տաքեղի սերմերի կոփումն համար կարելի է կիրառել Վորոնկովա-Մակարովի մեթոդը: Ա. Ե. Վորոնովան (Կուրգանի մարզի Ֆուլմատովայի սորտատեղամաս) և Ի. Լ. Մակարոն (Բանջարանոցային տնտեսության դիտահետազոտական ինստիտուտ) ապացուցել են, երբ ցանքը կատարվում է կոփված սերմերով, բույսերը ձեռք են բերում ցրտադիմացկունություն և բարձր կենսանակություն:

Կոփման համար սերմերը լցնում են պարկի մեջ մեկ երրորդի շափով, ընկղմում սովորական ջրի մեջ և պահում 12 ժամ: Սերմերի ներսում չուրը կատարում է բիոքիմիական և ֆիզիոլոգիական պրոցեսների ակտիվացման դեր: Բացի այդ, սերմի մեջ տեղի է ունենում միաժամանակ երկու պրոցես: Մի կողմից բարդ պահեստային նյութերը լուծվում են և վերածվում պարզ նյութերի, իսկ մյուս կողմից սկսվում է նոր նյութերի սինթեզը, որնք անհրաժեշտ են երիտասարդ բույսի նոր ստեղծվող մասերի կազմավորման համար: Հենց այդ ժամանակ սերմերը դնում են փոփոխական ջերմաստիճանի տակ՝ ցրտադիմացկունություն ձեռք բերելու համար: Կոփումը կատարվում է 15 օր անընդհատ 12 ժամ՝ 18—20° և

12 ժամ 0—5° փոփոխական ջերմաստիճանի աղդեցության տակ, մինչև սերմերի ծկթելը:

Սածիլներն աճեցնելու համար հիմնակմախրում անհրաժեշտ է լցնել բավ հողախառնուրդ, պատրաստված 2 մաս բռնահողից, մեկ մաս ճմահողից և 0,5 մաս տորֆից: Այս հողախառնուրդի յուրաքանչյուր 1 մ³-ին պետք է խառնել 4—5 կգ սուպերֆուֆաս, 2 կգ ամոնիակային սելիտրա և 2 կգ կալիում քլորիդ: Հողախառնուրդի հաստությունը պետք է լինի 12—15 սմ:

Յանքից 5 օր առաջ, հողի մեջ անհրաժեշտ ջերմություն կուտակելու համար, հիմնակիւտիքները պետք է ծածկել թաղանթով:

Պոմիդորի և տաքեղի ցանքը կատարվում է մարկյորի օգնությամբ շարքերով, 8 ամ միջջարքային տարածությամբ: Մեկ շրջանակի տակ քառակուսի մետրի հաշվով ցանվում է 8 գ պոմիդորի և 8—10 գ տաքեղի սերմ, որից հետո սերմերը ծածկում են թեթև հողախառնուրդի բարակ շերտով և շրում ցնցութով այնքան, մինչև հողախառնուրդի շերտը լրիվ խոնավանա:

Վրանաձև հիմնակմախրներում պոլիխամիդային թաղանթի տակ ցերեկները բարձր ջերմություն է կուտակվում, որի հետևանքով պոմիդորի և տաքեղի սերմերը 4—5 օրով ավելի շուտ են ծլում և առաջին իսկական տերևները 3 օրով ավելի շուտ են երևան գալիս, քան մյուս ծածկոցների տակ: Հետազայում բոլոր տեսակի ծածկոցների տակ, ցերեկները օդափոխություն տալու հետևանքով, աճման պայմանները հավասարվում են և 5-րդ տերևների առաջանալը համարյա հավասարվում է բոլոր ծածկոցների տակ (աղյուսակ 4):

Տաք արևային օրերին ապրիլի երկրորդ տասնօրյակից սկսած (ցերեկվա ժամերին) թաղանթները պետք է լրիվ բաց անել, փաթաթել ծողափայտի վրա և սածիլը պահել բաց վիճակում: Մինթետիկ թաղանթների բացելուց հետո սածիլների վրա այրվածքներ առաջանալուց շպետք է վախենալ, քանի որ թաղանթները անցկացնում են մեծ քանակությամբ ուտրամանուշակագույն ճառագայթներ և արդեն վարժված են լինում բնական պայմաններին:

Աղյուսակ 4

Տարի Խոհեցների պայմանակիր պոմիդորի և առաջին սածիլի տարածություն		Տարի Խոհեցների պոմիդորի պայմանակիր պոմիդորի և առաջին սածիլի տարածություն	
1961 թ.		1962 թ.	
Թանը	17/3	17/3	17/3
Մարտի 1-ին ժամերին ժամանակակիր սածիլը	2/4	28/3	2/4
Ապրիլի 1-ին ժամանակակիր սածիլը	14/4	11/4	14/4
Տարի առաջին սածիլը	3/5	2/5	3/5
Թանը	17/3	17/3	17/3
Մարտի 1-ին ժամանակակիր սածիլը	2/4	28/3	2/4
Ապրիլի 1-ին ժամանակակիր սածիլը	13/4	10/4	13/4
Տարի առաջին սածիլը	3/5	2/5	3/5

Պոմիդորի և տաքեղի սերմերի ծլելուց հետո առաջին խսկական տերևները երևալու ժամանակ պետք է նոսրացում կատարել, որպեսզի մատղաշ բույսերը դրվեն լուսավորությամ, սննդառության նպաստավոր պայմանների մեջ՝ նուրացման ժամանակ պոմիդորի համար պետք է թողնել 5 սմ միջբուսային տարածություն, տաքեղի համար՝ 4 սմ։ Նուրացումից հետո մեկ ժմ-ի վրա կմնա 240—250 պոմիդորի և 290—300 տաքեղի բույս։ Դրանից խիտ աճեցնել չի հանձնարարվում։

Սինթետիկ թաղանթների, հատկապես պոլիէթիլենի տակ առաջանում է օդի բարձր հարաբերական խոնավություն (90—95 % և ավելի), այդ իսկ պատճառով, անգամ ցուրտ օրերին, օդափոխիկու համար պետք է հիմնակմախրի մի կողմը քամու հակառակ ուղղությամբ բաց անել։ Եթե կարիք է զգացվում ուժեղ օդափոխությամ, այդ ժամանակ հիմնակմախրները բացել երկու կողմից և ստեղծել օդի խաչաձև հոսանք։

Կարեւոր նշանակություն ունի սածիլների պարբերաբար սնուցումը։ Օրգանական պարարտանյութերից սնուցման համար հանձնարարվում է օգտագործել գոմաղբահեղուկ՝ 1 : 5 հարաբերությամբ և այդպիսի լուծույթի մեկ գույզով (10 լիտր) սնուցել 2 ժմ տարածություն, որից հետո մաքուր ջրով լվանալ, որպեսզի սածիլների վրա այրվածքներ չառաջանան։

Գերազանցելի է օգտագործել նաև թռչնաղբը՝ 1 : 12 հարաբերությամբ, որը բացի ազոտից, փոսֆորից, կալիումից և կրից պարունակում է նաև միկրոէլեմենտներ։

Առաջին սնուցումը պետք է տալ երկրորդ խսկական տերևները երևալու ժամանակ, իսկ հաջորդ երկու սնուցումները՝ 6—10 օրը մեկ անգամ։ Հանքային պարարտանյութերով սնուցման դեպքում 10 լիտր ջրին պետք է վերցնել պարարտանյութերի հետկալ դոզաները, գրամներով։ առաջին և երկրորդ սնուցումների ժամանակ պետք է տալ ամոնիակային սելիտրա՝ 10 լիտր ջրին 10 գ, սուպերֆոսֆատ՝ 40 գ, իսկ երրորդ սնուցման դեպքում վերցնել ամոնիակային սելիտրա՝ 15 գ սուպերֆոսֆատ՝ 80 գ, իսկ կալիումական աղ՝ 30 գ և սնուցումից հետո մաքուր ջրով լվանալ։

Սածիլների աճեցման ընթացքում մեծ ուշադրություն

Աղբաւուակ 5

Տարբե ծածկացնի տակ անեցրած զոմինի և սածիլնի սածիլնի
վիճակը անկեր սուր (5/5 1962 թ.)

Կուլտուրանել սուր	Վարդիանու	Տերը		Արդարացու	Ցուցանիւր		
		(բ)					
		(բ)	Անու				
Պոմիդոր	Ապակի	17,5	6,9	120,7	11,5		
	Պորիամիդային թա-	21,1	7,466 7	124,5	11,4		
Մալակ	Ապակի	20,3	7,5	128,311	,6		
Սարդինա	Ապակի	15,0	5,9	112,210	,1		
	Պորիամիդային թա-	14,9	5,93	10,8	10		
Սարդինա	Ապակի	15,8	6	,33	4,34		

պետք է դարձնել շրման ուժիմի վրա և սածիները ջրել միայն այն ժամանակ, երբ բույսերը մուգ կապտականալ գույն են ստանում:

Բոլոր տեսակի սինթետիկ թաղանթների տակ, հիմնակմախանթեռամ աճեցրած սածիներն իրենց որակով ետ շեն մընում ապակու տակ աճեցրած սածիներից, բայց պոլիէթիլենոյին թաղանթի տակ վրանաձև հիմնակմախքում աճեցրած սածիներն իրենց որակով գերազանցում են մյուսներին (աղյուսակ 5):

Պոլիէթիլենային ծածկոցի տակ աճեցրած սածիներն ունենում են, պոմիդորինը՝ միջինը՝ 7,6 տերև, տաքդեղինը՝ 6,33, ապակու տակ պոմիդորինը՝ 6,9, տաքդեղինը՝ 5,9 և պոլիամիդային թաղանթի տակ, պոմիդորինը՝ 7,46, տաքդեղինը՝ 5,93 տերև: Միևնույն օրինաչափովթյամբ էլ տարբերվում են իրենց ասիմիլյացիոն մակերեսի մեծությամբ:

Չնայած այն հանգամանքին, որ պոլիամիդային թաղանթն ավելի լուսաթափանց է, քան ապակին և պոլիէթիլենային թաղանթը, սակայն վերջինիս տակ ստեղծվում են ցրված ճառագայթներ, որոնց շնորհիվ մորմազգիների ընտանիքին պատկանող պոմիդորի և տաքդեղի բույսերը, անհրաժեշտ քանակության ջերմության են լուսի առկայության դեպքում, ավելի ինտենսիվ ֆոտոսինթեզ են կատարում:

Ինչպես սինթետիկ թաղանթների տակ, այնպես էլ սովորական ապակեծածկ ջերմուցներում աճեցրած պոմիդորի և տաքդեղի սածիներն ունենում են կարծ, ամուր, հաստ ցողուններ և 6—8 խոշոր, մուգ կանաչ գույնի տերևներ:

Պոմիդորի վաղահաս սորտերից Մայակ 12/20—4-ի սածիները պետք է տնկել 100×30 սմ սնման մակերեսով, իսկ տաքդեղի նովոշերկասկի սորտը՝ 60×30 սմ: Նախքան սածիլումը հիմնական վարի տակ մեկ հեկտարին պետք է տրվի 300 կգ սուպերֆուֆատ և 150 կգ կալիումական տղ:

Վեգետացիայի ընթացքում 2 անգամ պետք է սնուցում տալ հանգային պարարտանյութերով, յուրաքանչյուր անգամ տալով ամոնիակային սելիտրա 60 կգ, սուպերֆուֆատ 80 կգ և կալիումական տղ 60 կգ մեկ հեկտարին և կատարել 2—3 քաղցան-փխրեցում:

Մինչև ծաղկելը պետք է չափավոր ջրել, իսկ պտղի մասայական կազմավորման և բերքահավաքի ընթացքում՝ ավելի հաճախակի: Արարատյան գաշտավայրում վեղետացիայի ընթացքում պոմիդորը և տաքդեղը պետք է ջրել 15—16 անգամ:

Մինթետիկ թաղանթների տակ աճեցրած սածիներից գաշտում ստացվում է բարձր և որակով բերք (աղյուսակ 6):

Երկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտում կատարված փորձերի տվյալների համաձայն պոլիէթիլենային թաղանթի տակ աճեցրած սածիներից ավելի բարձր բերք է ստացվում, քան ապակու տակ աճեցրած սածիներից: Եթե ապակու տակ աճեցրած սածիներից ստացվում է 648,25 գ/հ պոմիդորի և 530 գ/հ տաքդեղի բերք, ապա պոլիէթիլենային թաղանթի տակ աճեցրած սածիներից ստացվում է 723,33 գ/հ պոմիդորի, 561,66 գ/հ տաքդեղի համախառն բերք: Ընդհանուր բերքի ոլ ապրանքային պտուղների տոկոսը բոլորից ցածր է ստացվում պոլիէթիլենային թաղանթի տակ աճեցրած սածիներից, որը դրականապես է ազդում նաև բերքի վաղահասության վրա:

Մինչև օգոստոսի 1-ը հասունացած պտուղների դինամիկան արտահայտվում է հետևյալ կերպ՝ 1961 թ. ապակու տակ աճեցրած պոմիդորի սածիներից ստացվել է 135,25 գ/հ բերք, իսկ սինթետիկ թաղանթների տակ աճեցրած սածիներից, պոլիամիդայինից՝ 134 և պոլիէթիլենայինից՝ 156,25 գ/հ: Ապակու տակ աճեցրած տաքդեղի սածիներից՝ 41,99, իսկ թաղանթների տակ աճեցրած սածիներից, պերֆոլինից՝ 36,84 և պոլիէթիլենայինից՝ 58,13 գ/հ: Այսպիսով, վաղ ժամկետից հասունացած բերքի բարձր տոկոս ստացվում է պոլիէթիլենային թաղանթի տակ աճեցրած սածիներից:

Արարատյան գաշտավայրի պայմաններում սածիների աճեցման համար սինթետիկ լուսաթափանցիկ թաղանթները լրիվ կարող են փոխարինել ապակուն:

Վարունքի սածիների աճեցումը: Դաշտից վաղ ժամկետին վարունքի բերք ստանալու համար ցանքը պետք է կատարել մարտի 15—20-ր թաղարներում, որը պետք է պատրաստել անմիջականորեն հիմնակմախքներում կամ ջերմուցներում ՊԱՄ—8—12 մարկայի մեքենայով և ծածկել պոլի-

կազմակերպությունը կատարում է առաջարկ գործադրություն կազմակերպությունը կատարում է առաջարկ գործադրություն

માનવ જીવન

ամիդային թաղանթով: Նախքան ցանքը սերմերը պետք է ախտահանել, և կոփել փոփոխական ջերմաստիճանի տակ՝ 7—5 օր (12 ժամ 18—20⁰ և 12 ժամ 0—ից—2⁰). սերմերի ծկթելու ժամանակ կատարել ցանքը:

Վարունգի սածիլներ աճեցնելու համար պետք է վերցնել $8 \times 8 \times 8$ սմ թաղարներ։ Թաղարները պատրաստել 5 մաս քայլաշված տորֆից, 3 մաս գոմաղբային բուսահողից, մեկ մաս ճմահողից և մեկ մաս ջրում նույրացրած թարմ գոմաղբից, տորփ շինելու դեպքում՝ 6 մաս բուսահողից, 3 մաս ճմահողից և մեկ մաս ջրում նույրացրած գոմաղբահեղուկից։

Այդ խառնուրդների 1 մ³-ին պետք է ավելացնել 1—
1,5 կգ ամոնիակային սելիտրա, 2,5—3 կգ սուակերֆուֆատ և
1—1,5 կգ կաղիոսմական աղ:

Յուրաքանչյուր թաղարում պետք է ցատ սերմ և ծածկել բուսահողով, որից հետո շրել և ծածկել պոլիամիդային թաղանթով՝ բարձր ջերմություն և օդի խոնավություն ստեղծելու համար։ Այդ ժամանակ հողի ջերմաստիճանը 10 սմ խորության վրա պահպանվում է 20—22°, իսկ օդի ջերմաստիճանը՝ 21—25°, օդի հարաբերական խոնավությունը հատնում է 85—95 տոկոսի։ Վարոնգի ծիլերը երևում են ցանքից 3—5 օր հետո։ Նիկերն երևալուց հետո օդի ջերմաստիճանը պետք է իշեցնել 15—17°, որպեսզի բույսերը չծգվեն և այդպիսի ջերմաստիճանի տակ պետք է պահել մինչև առաջին իսկական տերեփի կաղմավորվելը, որից հետո օդի ջերմաստիճանը անհրաժեշտ է նորից բարձրացնել մինչեւ 20—22°, իսկ օդի հարաբերական խոնավությունը հասցնել 85—95 տոկոսի։ Այդպիսի սեծիմը պետք է պահպանել մինչև երկրորդ իսկական տերեփի երևալը։ Երկրորդ տերեփի առաջմանալուց հետո արևոտ օրերին հիմնակմախքը լրիվ բաց անել՝ սածիլներին դրսի պայմաններին վարժեցնելու համար։

Վարունգի թաղարային բարձրորակ սածիլ ստանալու
համար մեծ նշանակություն ունի սնուցումը։ Առաջին սնու-
ցումը բավ է տալ թոշնաղբի կամ գոմաղբահեղուկի լուծուց-
թով։ Իսկ երկրորդ անուցումը՝ հանքային պարարտանյութե-
րով, վերցնելով 10 լիտր զրին 10—12 գ ամոնիակային

սելիորա, 40—50 գ սուպերֆոսֆատ և 10—15 գ կալիումական աղ:

Սինթետիկ թաղանթների տակ սածիլներ աճեցնելու խնամքը սովորական է: Արարատյան դաշտավայրում շորորդ տերերի երեալու ժամանակ (ապրիլի 20-ից հետո), երբ ուշ գարնանային ցրտաճարություններն անցած են լինում, սածիլները կարելի է փոխադրել դաշտ: Մեկ քմ-ից ստացվում է 145—150 հատ վարունգի թաղարային սածիլ:

ԲԱՆՁԱՅԻՆ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱՆԵՐԻ ՄՇԱԿՈՒԹՅԱՆ ԱԳՐՈՏԵԽՆԻԿԱՆ ՏԱՐԲԵՐ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ ՏԱԿ, ԶՏԱՔՄԱՅՈՂ ԳՐՈՒՆՏՈՒՄ

Վարունգի մշակությունը: Ջերմոցա-ջերմատնային բանցարաբուծության մեջ վարունգը առաջատար կուտուրա է, իսկ սինթետիկ թաղանթների տակ, նոր տիպի կառուցվածքներում նրա մշակությունը առավել արդյունավետ է:

Սինթետիկ թաղանթների տակ, հիմնակմախքներում վարունգից վաղ ժամկետում և բարձր բերք ստանալու համար պետք է պահպանել ագրոմիջոցառումների ճշշտ կոմպլեքսը և, որ ամենակարեռն է, ճիշտ ընտրել սորտը:

Հիմնակմախքներում մշակելու համար բավագույն սորտ է համարվում Հայաստանում շրջանացված Կոտայքի տեղականը, որը հարմարված է Արարատյան դաշտավայրի հոգակիմարյական պայմաններին: Այդ սորտի ծլումից մինչև առաջին բերքահավաքը տևում է 60 օր, բերքատվությունը՝ 460—850 ց/հ է, շոգագիմացկուն է և համեմատաբար դիմացկուն է շորության և բակտերիոզ հիվանդության նկատմամբ: Պատուղները երկար ժամանակ շեն դեղնում, միշակ ճյուղավորված է և ունի խոշոր տերեներ:

Ցանքից առաջ սերմերը պետք է ախտահանել սուկեմացի լուծութով կամ զրանոզանով, որից հետո կոփել փոփոխական ջերմաստիճանի տակ, 5—7 օր և ցանել տորֆարուսահղային թաղարներում՝ ծկթած սերմերով: Սինթետիկ թաղանթների տակ վարունգի բարձր և կայուն բերք ստա-

նալու համար ֆանգը պետք է կատարել ջերմատանը կամ տաքացվող ջերմոցներում, փետրվարի 25-ից մինչև մարտի 5-ն լնկած ժամանակաշրջանում: Սածիլի մշակության աշխատանքները կատարել նույն ձևով, ինչպես վարունգի թաղարային սածիլի աճեցման դեպքում: Տաքացվող ջերմոցներում կամ ջերմատներում վարունգի սածիլներն աճեցվում են մինչև 4-րդ տերերի առաջանալը, որից հետո տեղափոխում են մշտական տեղը՝ սինթետիկ թաղանթների տակ:

Վարունգի սածիլները տնկելու համար հիմնակմախքների հողը պետք է պատրաստել հետեւյալ ձևով: Լավ է վերցվնել ճմահող կամ առվույտի տակի հող: Հենց առվույտատեղի վրա էլ պետք է կառուցել հիմնակմախքները: Վարի տակ մեկ հեկտարի հաշվով պետք է մտցնել 50 տոննա փտած գոմաղը և 150 կգ սուպերֆոսֆատ, 100 կգ կալիումական աղ, որից հետո հիմնակմախքի երկարությամբ 40 սմ ջայնությամբ և 15 սմ խորությամբ մեջտեղում պատրաստել ակոս և երկու շարքով տնկել սածիլները: Նախքան սածիլի տնկելը լավ կլինի բներում լցնել օրգանանքային պարարտանյութերից պատրաստված խառնուրդ՝ յուրաքանչյուր քնում 200—250 գ:

Սածիլները տնկել շարքերում 25—30 սմ հեռավորության վրա այն հաշվով, որ յուրաքանչյուր մեկ քառակուսի մետրին ընկնի 4 բուլս: Տնկումը կատարել տաք օրերին և հիմնակմախքներում տեղավորել այնպես, որ թաղանթները չկպցեն տերենեներին: Որպեսզի սածիլները՝ լավ կպցեն և աճեն, հիմնակմախքներում ցերեկը ջերմաստիճանը պետք է պահպանել 25—28°, իսկ օդի հարաբերական խոնավությունը՝ 85—95 տոկոս: Վարունգի վրա բացասաբար են անդրադառնում ջերմաստիճանի խիստ տատանումները, դատի պետք է օդափոխել շատ զգուշ՝ քամու հակառակ կողմից:

Հատուկ ուշադրություն պետք է դարձնել ճյուղավորությունների և տերեների հավասարաշափ դասավորման վրա: Որպեսզի բուլսերը երկար ժամանակ և հավասարաշափ պատրաբերեն, օգտակար է բուլսերի աճման կոնը ծերատել 4—5 տերերի հասակում: Պետք է հետևել որպեսզի բուլսերը

գերաճ շտան կամ թուլացնեն թփի աճը: Եթե բույսերը ծաղկումից առաջ հոռանում են, կարճ ժամանակով չպետք է չընել, որը կարագացնի բույսերի ծաղկումը և պաղատվությունը:

Եթե բույսը դանդաղ է աճում, պետք է հաճախակի ջրել,
թաղանթները բացել չափավոր, զերմաստիճանը բարձրացնել
 $28-30^{\circ}$ և օդի հարաբերական խոնավությունը հասցնել
մինչև $90-95$ տոկոսի:

Սինթետիկ թաղանթների տակ վարունգ մշակելիս կարևոր է արհեստական փոշոտումը։ Մաղկման սկզբնական շրջանում միջատները չեն կարողանում մտնել թաղանթների տակ և բնական ճանապարհով փոշոտում տեղի չի ունենում, ուստի կատարում են արհեստական փոշոտում։ պոկում են նոր բացված արական ծաղիկը, հեռացնում պսակաթերթիկները ու դմում իգական ծաղկի վրա։ Երբ ցերեկները տաք է լինում, թաղանթները լրիվ բացում են, ուստի արհեստական փոշոտման անհրաժեշտությունը վերանում է։ Լավ կլինի վարունգի դաշտում ունենալ մեղվի ընտանիք (1-2 փետակ)։

Սածիլումից 10—12 օր հետո պետք է տալ առաջին անուցումը գոմաղբահեղուկի լուծույթով, 1:6 Հարաբերությամբ և 1 դույլ գոմաղբահեղուկին խառնել ամոնիակային սելիտրա՝ 10 գ, սոլֆերֆոսֆատ՝ 20—25 գ և կալիումական աղ՝ 5 գ մեկ քառակուտի մետրի համար:

Մասսայական բերքահավաքի ժամանակ պետք է տալ սնուցում հանքային պարարտանյութերով, երկու անդամ՝ կրկնակի դոզայով, այսինքն՝ մեկ ֆմ-ին 15—20 գ ամսնիահային սելիտրա, 40—50 գ սուպերֆոսիֆտը և 10 գ կալիումական աղ:

Տաքացվող գրունտը սինթետիկ թաղանթներով ծածկելու դեպքում ավելի վաղ ժամկետում կարելի է ստանալ վարունքի բարձր բերք։ Այս դեպքում սածիլի համար ցանքը պետք է կատարել փետրվարի 25-ին շերմատանը կամ տաքացվող ջերմոցում և մշտական տեղը տեղափոխել ապրիլի 1-ին։ Առաջին բերքը հավաքվում է մայիսի 15-ին և բերքատվությունը շարունակվում է մինչև հունիսի 30-րդ

Սինթետիկ թաղանթների տակ երկթեք հիմնակախթ-
ներում կարելի է վարունգի բարձր բերք ստանալ նաև
առանց թաղարային սածիների, այլ սերմերն ուղղակի տե-
ղում ցանելով։ Ցանքը կատարել մարտի 15—20-ը։

Մշտական տեղում ցանք կատարելու գեպքում պոլիամիտային թաղանթի տակ բարձր ջերմություն կուտակվելու շնորհիվ սերմերի ծլումը և հաջորդական տերևների երևալը, պոլիէթիլենային թաղանթի համեմատությամբ, աեղի է ունենում 4—5 օր շուրջ։ Այս գեպքում պոլիամիտային թաղանթի տակ վարունգի բուլսերն իրենց աճման և զար-

Նկ. 6. Վարունգը պոլիամիդային քաղանքի տակ, շտաքացվող գրանտում:

գացման բնույթով ետ շեն մնում թաղարով տնկած զարիհանտներից: Մասսայական բերքահավաքի ժամանակ՝ հունիսի սկզբին, ինչպես տերևների քանակով, այնպես էլ ասիրիլյացիոն մակերեսի մեծությամբ համարյա հավասարվում են:

Սերմերը մշտական տեղում թաղանթի տակ ցանելու գեպքում սերբահավաքը սկսվում է մայիսի 25-ից և շրջանակվում է մինչև հունիսի 10—12-ը, իսկ թաղարային տածիլով տնկելու դեպքում բերքատվությունն սկսվում է 5 օր շուտ և ավարտվում է նույն ժամանակաշրջանում։ Մեր փորձերում բոլոր տեսակի ծածկոցների կիրառման դեպքում պոլիմիդային թաղանթի տակ ավելի բարձր բերք է ստացվել (աղյուսակ 7)։

Փորձը ցույց է տվել, որ վարոնգի բերքատվությունն իշխում է, երբ բույսերի վրա թողնում են հասունացած պրոտուղեր, որոնց սերմերի կազմավորման վրա ծախսվում են մեծ քանակությամբ պլաստիկ նյութեր, ուստի օրումեջ պետք է հավաքել վարոնգի, պատուղերը։ Բերքատվությունն իշխում է նաև այն ժամանակ, երբ անզգույշ հավաքելիս մնասկում են արմատը, տերեր կամ ցողովը։ Այդ պատճառով վարոնգի պատուղերը պետք է հավաքել դանակի կամ մկրատի օգնությամբ, շշարժելով բույսի ճյուղերը։

Մինթետիկ թաղանթների տակ վաղ գարնանը վարոնգի սածիլման կամ ցանքի դեպքում յուրաքանչյուր 5մ-ից ստացվում է 7,8—8,4 կգ բերք, մինչդեռ դաշտում նրա բերքատվությունը 1 քմ-ից կազմում է 2,10—2,80 կգ։

Արարտյան դաշտավայրի պայմաններում սինթետիկ թաղանթների տակ վարոնգ կարելի է անեցնել նաև ուշ աշնանը։

Ինչպես հայտնի է, վաղ աշնանային ցրտահարություններն սկսվում են հոկտեմբեր ամսվա կեսից և նույնիսկ որոշ տարիներին սեպտեմբերի վերջին տասնօրյակին՝ բաց դաշտի ամառային ցանքի վարոնգի բերքահավաքը սկսվելու ժամանակ, որի պատճառով կարճատե ցրտահարություններից և գիշերվա ջերմաստիճանի նվազումից վարոնգի բույսերը դեռ բերքը չհավաքած ոչնչանում են։

Սինթետիկ թաղանթների տակ մշտական տեղում աշնանային վարոնգ մշտակելու համար ցանքը պետք է կատարել հունիսի 20-ից օգոստոսի 5-ն ընկած ժամանակաշրջանում։ Սեպտեմբերի 15-ից հետո, երբ գիշերները ջերմաստիճանն իշխում է 10⁰-ից ցածր, պետք է ծածկել թաղանթներով։

Անձնագիր պայմանների անդամակից կարունի բերքատվության վրա
(թիւր կը 1 լատ, մետրից)

Տրամադրություն	Արդյունաբերություն	Համարակալի գույքի արժեք ներշնչում՝ Համարակալի գույքի արժեք ներշնչում՝		Տրամադրություն	Արդյունաբերություն
		Դամկեած տեղաբանություն	Դամկեած տեղաբանություն		
Սեպտեմբերի 1/4	Բազմարի տեղաբանություն	1 մայիսի ետևի ցանքը տեղադրությունը 20/3	1 մայիսի ետևի ցանքը տեղադրությունը 5/4	Սեպտեմբերի 1/4	Բազմարի տեղաբանություն
Սեպտեմբերի 5/4	Բազմարի տեղաբանություն	8,40	7,78	7,83	6,09
Սեպտեմբերի 8,10	Բազմարի տեղաբանություն	—	8,10	7,29	7,08
Վեհական	Վեհական	—	—	—	—
1961 Զձերասած	8,70	7,09	7,94	7,40	7,59
1962 Զձերասած	—	—	—	7,90	7,20
Եկամուտ	1962	—	—	—	—

Դրսի համեմատությամբ թաղանթների տակ նվազագույն ջերմաստիճանը՝ 4—7°-ից բարձր է լինում և համեմատած բաց դաշտի՝ հետ վարունգի բույսի աճման և զարգացման համար համեմատաբար նպաստավոր պայմաններ են լինում:

Բացի վարունգի կոտայքի տեղական սորտից կարելի է նաև մշակել նեֆինսկի 12 սորտը, որը ուշ աշնանը ավելի բարձր բերք է տալիս, քան կոտայքի տեղականը:

Վաղ գարնանային ցանքերի համեմատությամբ վարունգի աճմառային ցանքերից բոլոր թաղանթների տակ աշնանը ցածր բերք է ստացվում. մեկ Էմ-ից կոտայքի աւելական սորտից ստացվում է 1,5—1,7 կգ, իսկ նեֆինսկի 12 սորտից՝ 1,8—2,0 կգ: Սակայն, պտղատվության շրջանը երկարում է մինչև նոյեմբերի կեսերը:

Տնտեսական արդյունավետությունը ապահովելու համար նպաստակահարմար է ուշ աշնան շրջանում որպես ծածկող վերցնել մեկ սեզոն օգտագործած թաղանթներ:

Մինթետիկ թաղանթների տակ վարունգի մշակության ժամանակ մեծ ուշադրություն պետք է դարձնել հիվանդությունների և վնասատուների դեմ պայքարելու գործին: Ժամանակին կիրառել բոլոր կանխիչ և անմիջական պայքարի միջոցառումները: Ֆածկած գրունտում վարունգին ամենամեծ վնասը հասցնում են վնասատուներից բոստանյին լվիճը և ոստայնատիզը, իսկ հիվանդություններից՝ ալրացողը և բակտերիոզը:

Վնասատուների դեմ պետք է պայքարել ինչպես վարակած տերևները հավաքելով և այրելով, այնպես էլ թունավոր քիմիկատների միջոցով: Հիանալի արդյունք է տալիս տիհափուր, որը ներծծվում է տերևների և ցողունների մեջ և ազդում է 7—10 օր հետո: Լուծույթը պետք է պատրաստել հետևյալ կերպ: 10 լիտր ջրին խառնել 5—7 գ տիհափուր լուծույթ և ավտոմաքսով սրսկել:

Տիհափուր կարելի է օգտագործել մինչև իգական ծաղիկների երևալը: Սաղկումից հետո պետք է սրսկել նիկոտին կամ անաբեղին սովֆատ (10 լ ջրին՝ 10 գ):

Հիվանդություններից գլխավորապես տարածված է ալ-

րացովը, որը զարգանում է բարձր խոնավության պայմաններում: Պայքարի մշշցցառումներից է օդափոխությունը, տիհափոսով սրսկումը կամ ծծումբով փողոտումը:

Պամիդորի մշակությունը: Մինթետիկ թաղանթների տակ նոր կառուցվածքի երկթեք հիմնակմախքներում (նկ. 1) պոմիդորի վաղ գարնանային մշակության դեպում ամենակարեւոր սորտի ճշշտ ընտրությունն է: ՀՍՍՌ երկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտի փորձերից ստացված տվյալները ցույց են տվել, որ երկթեք կառուցվածքներում պոլիէթիլենային թաղանթի տակ բարձր բերք են տալիս վաղահաս սորտերը: Պոմիդոր կարելի է մշակել նաև թաղանթով ծածկված փոքր շափի գարնանային ջերմատներում: Պոմիդորի վաղահաս սորտերից Արարատյան գաշտավայրում շրջանացված է Մայակ 12/20—4 սորտը, որը միջավայրի պայմանների ազդեցության տակ փոխել է իր սորտային համեմատությունները՝ մեծացել է թփի ասիմիլացիոն մակերեսը, բույսը փարթամացել է, խոշորացել են պտուղները, բարձրացել է բերքատվությունը, բայց բերքը առաջին տասնօրյակներում ավելի քիչ է, քան «Մայակ» փորձակայանում ստացված սերմերից աճեցրած բույսերինը:

Մինթետիկ թաղանթների տակ լավ արդյունք է տալիս երկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտի գիտաշխատող Բ. Կոստանյանի կողմից առացված պոմիդորի հիբրիդ 12 հետերոզիսային կոմբինացիան, որի ծնողական ձեւերն են՝ Տալալիխին× Շտամբովի կարիկը. թուփը դեմքրինանու է, կոմպակտ, սերմի ծլումից մինչև առաջին բերքահավաքը տևում է 90—100 օր:

Հիբրիդ 12-ի առավելությունը Մայակ 12/20—4 սորտի համեմատությամբ այն է, որ Մայակ 12/20—4-ից 7—8 օրով շուատ է հասունանում և ընդհանուր բերքի երեք քառորդը տալիս է բերքատվության առաջին երեք տասնօրյակներում (նկ. 7 և 8):

Նախքան ցանքը սերմերն ախտահանում են սովորական լուծույթով և կոփում, որից հետո ցանում առողջապահությին թաղարներում՝ ջերմատներում կամ տաքացվող ջերմոցներում:

Սինթետիկ բաղադրեների օգտագործման արդյունավետությունը վաղ քերժապարբան վրա (քերժը կը 1 մ)

Ահարիգ- ք 12	$W_{w, \text{max}}$ 12/20—4	ζ_h	r/r_h	N_e 12	$W_{w, \text{max}}$	1961 թ.		$\frac{\partial \eta}{\partial \sigma}$ համարը
						Սահմանական տեսակը	Մակարդակը (սմ ²)	
$\Phi_{\eta, h}$						1/7	15/7	
$\eta_{w, h}$						$\frac{\partial \eta}{\partial \sigma}$ համարը	$\frac{\partial \eta}{\partial \sigma}$ համարը	
$\Phi_{\eta, h}$	65×25	1.85	4.79	7.8	5.36	13,16		
$\eta_{w, h}$	65×35	1.6	5.13	8.2	5.86	14,06		
$\Phi_{\eta, h}$	65×25	1.98	5.14	8.5	5.64	14,14		
$\eta_{w, h}$	65×35	1.5	4.94	9.04	5.61	14,65		
$\Phi_{\eta, h}$	65×25	2.76	6.33	8.06	5.87	13,93		
$\eta_{w, h}$	65×35	2.88	5.94	7.4	5.86	13,26		
$\Phi_{\eta, h}$	65×25	3.75	7.39	9.07	5.62	14,69		
$\eta_{w, h}$	65×35	3.61	6.85	8.43	5.85	14,28		
$\Phi_{\eta, h}$	65×25	—	1.35	9.21	—	—		
$\eta_{w, h}$	65×35	—	1.27	9.42	—	—		
$\Phi_{\eta, h}$	65×25	0.24	2.19	8.52	—	—		
$\eta_{w, h}$	65×35	0.15	2.06	8.06	—	—		

ყართვის և თუ აღნან გრძელოւ և ცოდნა აღწევიარებულ ყომიერზე

Թաղարներ պատրաստելու համար պետք է վերցնել հետևյալ կազմությամբ հողախառնուրդ՝ 7 մաս տորֆ, 2 մաս բուսահող, մեկ մաս ճմահող և 5—6 անգամ նոսրաշրած տավարի թարմ գոմաղը։ Տորֆ չլինելու դեպքում պետք է

Նկ. 7. Պոմիդորի Հիբրիդ 12 զիծը պոլիէթիլենային բաղանքի տակ (հունիսի 15-ի դրույամբ)։

վերցնել 6 մաս բուսահող, 2 մաս ճմահող և մեկ մաս տավարի գոմաղը և այս հողախառնուրդների յուրաքանչյուր մեկը խորանարդին տալ 2 կգ ամոնիակացիին սելիտրա, 5 կգ սուպերֆոսիֆատ և 2 կգ կալիումական աղ։ Պոմիդորի համար պետք է պատրաստել $8 \times 8 \times 8$ սմ չափի թաղաղներ։

Թաղարներում պոմիդորի սերմերի ցանքը պետք է կատարել փետրվարի 15—20-ը։ Ցուրաքանչյուր թաղարում ջանել 2—3 սերմ, վրայից ծածկել 0,5 սմ հողախառնուրդով և շրբել։

Ջերմատներում և տաքացվող ջերմոցներում պոմիդորի սածիներն աճեցնել մինչև 7—8 տերմեր՝ կոկոնակալման

ֆազը, որից հետո տեղափոխել մշտական տեղը՝ սինթետիկ թաղանթների տակ։ Հիմնակմախքները պետք է կառուցել առվլույտատեղում և վարի մտցնել 50 տոննա փոտած գոմաղը, 250—300 կգ սուպերֆոսիֆատ և 150 կգ կալիումա-

Նկ. 8. Պոմիդորի Մայակ 12/20—4 սարք պոլիէթիլենային բաղանքի տակ (հունիսի 15-ի դրույամբ)։

կան աղ (մեկ հեկտարի հաշվով): Սածինմից առաջ ըներում լցնել օրգանահանքային պարարտանյութերի խառնուրդ, մեկ քնում 200 գ։

Վարից հետո հիմնակմախքի երկարությամբ պատրաստել երկու ակոս, երեք շարք սածիլ տնկելու համար։ Հիբրիդ 12-ի համար պետք է թողնել 25 սմ միջբուսացին տարածություն, իսկ Մայակ 12/20—4-ի համար՝ 30—35 սմ այնպես, որ մեկ քառակուսի մետրում տեղավորվի 4—6 բույս։

Սածիները պետք է տնկել օրվա հով ժամերին և ջրել ակոսներով։ Թաղանթների տակ ցերեկները չերմաստիճանը

պետք է պահպանել 22—28°, իսկ օդի հարաբերական խունավությունը՝ 50—65 տոկոս։ Քանի որ սինթետիկ թաղանթների տակ ստեղծվում է բարձր հարաբերական խոնավություն, որից պոմիգորի բույսերը կարող են վարակվել սրնկային հիվանդություններով, անհրաժեշտ է ցերեկները հաճախակի օդափոխել, բաց անելով երկթեք կառուցվածքի միջնորդը քամու հակառակ ուղղությամբ, կամ անհրաժեշտության գեպքում՝ երկու կողմբ։

Որպեսզի պոմիգորի թուփը չընկնի ակոսի մեջ, անհրաժեշտ է ցողունը պառկեցնել թմբի վրա և ծածկել փորքիկ հողագնդով, որը կնպաստի նաև այդ մասից նոր մազարմատների առաջանալուն։

Մինչև պոմիգորի պատուղների կազմակերպվելը պետք է շրել շափավոր, որից հետո՝ ավելի հաճախակի, 2—3 օրը մեկ անգամ։ Այնուհետև անհրաժեշտ է պարբերաբար անուցում տալ օրգանական և համաքային պարարտանյութերով, վերցնելով մեկ քառակուսի մետրին 30—40 գ ազոտական պարարտանյութ, 50—60 գ սուլֆերոսաֆատ և 15—20 գ կալիումական աղ կամ մեկ դույլ նոսրացրած գոմաղր, կամ 5—6 անգամ նոսրացրած գոմաղրահեղուկ։

Եթե ծաղկում մն առաջին ծաղկառողկույզի ծաղկեկները, նպաստավոր պայմաններ վիճելու հետևանքով (բարձր հարաբերական խոնավության), տեղի է ունենում ծաղկաթափ։ Այս երեսութիւնի դեմ պայքարելու համար հանձնարարվում է պոմիգորի ծաղկառողկույզները սրսկել ԴՈՒ-2,4 պրեպարատով (դիքլորֆենոքսիբացախաթթվի նատրիումական աղ)։

ԴՈՒ-2,4 լուծույթը պատրաստելու համար պետք է վերցնել 10 միլիգրամ պրեպարատ, մեկ լիտր եռացրած ջրի մեջ լուծել և սրսկել միայն լրիվ բացված ծաղիկները։ ԴՈՒ-2,4 պրեպարատի օգտագործման ժամանակ պետք է զգույշ լինել, որովհետև այն առաջացնում է երիտասարդ տերևների և աճման կոների ձեռափոխություն։ ԴՈՒ-2,4 լուծույթով սրսկելիս պտուղներից մեծ մասամբ սերմեր չեն առաջանում, սակայն առաջին ծաղկառողկույզի ծաղիկներից կաղմագորպում են պտուղներ, ծաղկաթափ տեղի չի ունենում և ավելի վաղ ժամկետում ստացվում են պոմիգորի հասաւա-

ցած պտուղներ։ Պոմիգորի մշակության բնթացքում ժամանակին պետք է կատարել քաղցանի և փխրեցման աշխատանքները և բույսերը պահպահ մոլախոտերից զերծ վիճակում։ Բերքը պետք է հավաքել պտուղների տեխնիկական հասունացման ֆազում։

Սինթետիկ թաղանթների տակ ապրիլի սկզբներին սածիլը տեղափոխելու դեպքում Հիբրիդ 12-ը սկսում է հասունանալ հունիսի 10—13-ը, իսկ Մայակ 12/20—4 սորտը՝ հունիսի 18-ից այն դեպքում, եթե բաց գրունտում այդ սորտերի առաջին բերքահավաքը սկսվում է հուլիսի առաջին տասնօրյակում։ Հիմնակմախքներում պոմիգորի պտղատվությունը տևում է մինչև օգոստոսի սկզբները և յուրաքանչյուր մեկ քմ-ից ստացվում է 7—9 կգ հասունացած բերք։ Մինչև բաց գրունտից մասսայական բերքի սկսվելը (հուլիսի 15-ը) սինթետիկ թաղանթների տակ Հիբրիդ 12-ի 1 քմ-ից ստացվում է 5,94—7,39 կգ բերք, մինչդեռ այդ ժամկետում Մայակ 12/20—4-ը տալիս է 4,79—5,14 կգ բերք, իսկ մինչև հուլիսի 1-ը (առավել վաղ բերք) Հիբրիդ 12-ը տալիս է 2,86—3,75 կգ, մինչդեռ Մայակ 12/20—4-ից ստացվում է 1,5—1,98 կգ բերք։ Այդ տեսակետից Հիբրիդ 12-ի մշակությունը տնտեսապես ավելի արդյունավետ է (աղլուսակ 8)։

Սինթետիկ թաղանթների տակ նոր տիպի կառուցվածքներում պոմիգոր կարելի է մշակել նաև ուշ աշնան ամիսներին։ Այդ նպատակի համար սերմերի ցանքը պետք է կատարել հունիսի 25-ից՝ արևային սածիլանցներում և հուլիսի 25-ից օգոստոսի 5-ը սածիլները տեղափոխել մշատական տեղ։ Այս դեպքում գերադասելի է Հիբրիդ 12-ը։ Հիմնակմախքներում վաղ գարնանը մշակվող պոմիգորի բերքահավաքն՝ ավարտվելուց հետո (օգոստոսի 1—3-ը) բույսերը կարելի է երիտասարդացնել՝ այսինքն հեռացնել կլիսավոր և երկրորդական ցողունները և թոշնել միայն նոր աճած երիտասարդ ձյուղերը, որից հետո կատարել բուկլից, փխրեցում և անուցում օրգանահամեքային պարարտանյութերով։ Բույսերի երիտասարդացում կարելի կատարել և Հիբրիդ 12-ի նկատմամբ։ Երիտասարդացման առավելությունն այն է, որ սածիլների մշակման, տեղափոխման աշխատանքներ չեն կատար-

վում և բերքը ավելի շուտ է հասունանում; իսկ սածիլման դեպքում բերքի մեծ մասը հավաքվում է կանաչ վիճակում:

Ուշ աշնան պոմիդորի մշակության աշխատանքները հիմնակմախքներում կատարվում է նույն ձևով, ինչ որ վաղ գարնանային մշակության ժամանակ՝ միայն այն տարրերությամբ, որ օդափոխության վրա ավելի լուրջ ուշադրություն պետք է դարձնել, քանի որ աշնան ամիսներին թաղանթների տակ, ամպամած օրերի պատճառով, օդի հարաբերական ավելի բարձր խոնավություն է ստեղծվում, իսկ զերմասահնանը գնալով նվազում է:

Ուշ աշնան պոմիդորի մշակության ժամանակ հիմնակմախքները կարելի է ծածկել մեկ մեզոն օգտագործած պուլիթիլենային թաղանթներով:

Պոմիդորի բերքատվությունը թաղանթների տակ շարունակվում է մինչև նոյեմբերի վերջերը: Պոմիդորի աշնանային մշակությունից ստացվում է 5—6 կգ լրացուցիչ բերք և աշնանային վաղ ցրտահարություններից հետո բերքատվության շրջանը երկարում է 25—35 օրով:

Սինթետիկ թաղանթների տակ պոմիդորի մշակության ժամանակ վաղ գարնան և ուշ աշնան շրջանում յուրաքանչյուր մեկ քառակուաի մետրից ստացվում է ընդամենը 13,2—14,7 կգ պոմիդորի բերք (աղյուսակ 8):

Բաց գրունտում պոմիդորի նույն սորտերը հովհանքի սկզբներից մինչև վաղ աշնանային ցրտահարությունները՝ հոկտեմբերի կեսերը 95—105 օր բերքատվության շրջանում էմից տալիս են 7,3—9,2 կգ բերք: Մեր փորձերի բոլոր վարիանտներում պոլիէթիլենային թաղանթի տակ աճեցրած պոմիդորից ավելի բարձր բերք է ստացվել:

Սինթետիկ թաղանթների տակ բարձր խոնավությունը, չերմությունը և միավոր տարածության վրա բույսերի խիտ դասավորությունը նպաստավոր պայմաններ են ստեղծում անկային ու բակտերիալ հիվանդությունների արագ զարգացման համար: Ուստի հիվանդություններից խոսափելու համար անհրաժեշտ է սերմերն ախտահանել սուլեմայի լուծույթով և ապա ցանել:

Մեծ վնաս է հասցնում պոմիդորի, պղպեղի գագաթնա-

յին փտումը: Բերքահավաքի բնիթացքում պետք է բոլոր վարակված պտուղները հավաքել և թաղել հողի մեջ: Բերքահավաքին ավարտվելուց հետո պոմիդորի բույսերը հավաքել եւ այցել, իսկ հիմնակմախքների փայտյա մասերը, ինչպես նաև հողը ախտահանել ֆորմալինի 10 տոկոսանոց լուծույթով:

Վերջին տարիները պոմիդորի վրա հայտնաբերվել է սպիտակաթև վնասատուն և պոմիդորի ժանգատիզը, որոնք տարածվել են չերմատներում մշակվող պոմիդորներից: Սպիտակաթև վնասատուն այնքան վնաս չի տալիս, որքան ժանգատիզը, որը վնասում է բույսի վերգետնյա բոլոր մասերը, Ուժեղ վարակի դեպքում բույսերի բոլոր մասերը ծածկվում են տիզերի գաղութներով: Որը բույսին տալիս է ժանգի գույնը: Պտուղների ուժեղ վնասավելու դեպքում բերքը խիստ պակասում է կամ բույսերը ոչնչանում են:

Ինչպես սպիտակաթև վնասատուի, այնպես էլ ժանգատիզի դեմ կարելի է պայքարել տիաֆոսի և ծծումբի պրեպարատներով: Տիաֆոսով պայքարը պետք է դադարեցնել պոմիդորի բերքահավաքից 15 օր առաջ:

Պոմիդորի վնասատուների և հիվանդությունների դեմ կազմակերպելով պայքարի բոլոր նախագուշական և անմիջական միջոցառումները սինթետիկ թաղանթների տակ նոր տիպի կառուցվածքներում կարելի է ապահովել բարձր և կայում բերք:

Տաքեղի մշակությունը: Տաքեղի մշակությունը սինթետիկ թաղանթների տակ հիմնակմախքներում հիմնականում տարվում է նոյն սկզբունքներով, ինչ որ պոմիդորինքը: Բայց տաքեղն ավելի զերմասեր է, քան պոմիդորը և ծլելուց մինչեւ առաջին ծաղիկների կոկոնելը ավելի երկար ժամանակ է պահանջվում: Ասծիլ ստանալու համար տաքեղի ցանքը չերմոցներում կամ զերմատներում կատարվում է պոմիդորի ցանքից շուտ՝ փետրվարի 10—15-ը:

Ցանելուց առաջ սերմերը պետք է ախտահանել գրանովանով և ենթարկել նախացանքային մշակման, կոփելով 15 օր վորոնովա-Մակարոյի մեթոդով: Մինչև սերմերի ծլելը, չերմատիճանը պետք է լինի 24—26⁰, իսկ ծիլերը երևալուց հետո մինչև առաջին իսկական տերմերի առաջանալը՝ ցերեկները

շերմաստիճանը պետք է պահպանել 14—16°, իսկ գիշերները՝ 10—12°։ Առաջին իսկական տերևները երևալուց հետո շերմաստիճանը պահպանել 24—26°-ի սահմաններում, իսկ գիշերները՝ 12—15°։

Սաժիդները մշտական տեղը՝ թաղանթների տակ փոխադրելու համար պատրաստ են լինում մարտի վերջին—ապրիլի սկզբներին։

Քանի որ տաքեղի թուփը կանգուն է և բարձր (60—70 սմ), պետք է մշակել ավելի բարձր հիմնակմախքներում։ Մեր կողմից առաջարկած հիմնակմախքն այդ տեսակնետից հարմար է (նկ. 3)։

Հիմնակմախքի երկարությամբ պետք է պատրաստել 40 սմ հեռավորությամբ ակոսներ և թաղարներով սածիները տնկել երեք շարքով, յուրաքանչյուր շարքում միջըուսային տարածությունը թողնելով 30 սմ (40×30 սմ, 1200 սմ² սընման մակերես)։ Այս դեպքում մեկ շարքը կընա հիմնակմախքի մեջտեղից, իսկ երկու շարքը՝ կողքերից, 10—15 սմ դեպի ներս։ 1 ֆմ-ի վրա տնկվում է 8 բույս։ Սինթետիկ թաղանթների տակ պետք է մշակել տաքեղի նովոչերկասկի սորտը։

Տաքեղի մշակության ժամանակ հաճախակի ծերատման կարիք չի զգացվում, այլ խորհուրդ է տրվում 3—4 հիմնական ճյուղերն առաջանալուց հետո բույսը չծանրաբեռնելու նպատակով կատարել նոր առաջացող ճյուղերի բացառում։

Մշակության ամբողջ ժամանակաշրջանում պետք է կատարել 2—3 քաղցան-փիրեցում և պահպանել չերմությունը ու ջրի կանոնավոր ռեժիմը, խուսափելով գերխոնավությունից, որովհետև խոնավության ավելցուկի գեպքում բույսերը հիվանդանում են սնկային հիվանդություններով։ Այնուհետև, մշակության ամբողջ ժամանակաշրջանում տալ 3—4 սնուցում օրգանական և հանքային պարարտանյութերով, ըստ ոռում օրգանական պարարտանյութերից սնուցման համար լավագույնը թռչնաղըն է։

Սնուցումների համար հանքային պարարտանյութերի գուգան նույնն է, ինչ որ պոմիդորինը սակայն, կալիումական պարարտանյութերի փոխարեն ավելի լավ է օգտագործել մո-

խեր (հատկապես պոմիդորի, տաքեղի, բաղրիջանի բույսերի չոր տերևացողունային մասսայի այրումից առաջացած մոխիր), մեկ քառ. մետրին՝ 30 գրամի չափով։

Սինթետիկ թաղանթներով հիմնակմախքները ծածկում են մինչև մայիսի կեսերը, որից հետո հանում են և պահում պահեստներում։

Փետրվարի 10-ին ցանած և ապրիլի սկզբներին թաղանթի տակ սածիլած տաքեղի նովոչերկասկի սորտի բերքահավաքը սկսվում է հունիսի սկզբներին և շարունակվում է մինչև ուշ աշուն։ Սեպտեմբերի վերջերին, երբ չերմաստիճանն իջնում է, նորից հիմնակմախքները պետք է ծածկել թաղանթներով մինչև նոյեմբերի վերջերը (մինչև տաքեղի բերքի հա-

Նկ. 9. Տաքեղը վրանածե հիմնակմախքում, սինթետիկ բաղանքի տակ։ Զախից՝ բաց գաշտում, աչից՝ ծածկոցի տակ։

(վաքելը): Առանձնապես բարձր արդյունք է ստացվում, երբ հիմնակմախքները ծածկում են պոմիդիլենային թաղանթով, քանի որ այն չուտ է անցկացնում ուղղամանուշակագույն

և քիչ տեսանելի ճառագայթներ, որը բարերար է աղդում տաք-դեղի աճման և զարգացման վրա, հետևապես բույսերը շուտ են ծաղկում, պտղաբերում են բույն և բարձր բերք են տալիս (նկ. 9): Տաքեղի պտուղները հավաքում են տեխնիկական հասունացման ժամանակ:

Մեր կողմից կատարած հաշվարկները ցույց են տվել, որ պոլիէթիլենային թաղանթի տակ մինչև հունիսի 15-ը մեկ քմ-ից ստացվում է 1,9—2,3 կգ տաքեղի բերք, իսկ ընդհանուր բերքը կաղմում է 8,9—9,4 կգ մեկ քառ. մետրից:

ՀԱՄԱԿԱՐԱԿՈՒՄՆԵՐԻ ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ ՍԱՄԽՆԵՐԸ ԴԱՇՏ ՏԵՂԱՓՈԽԵԼՈՒՑ ՀԵՏՈ

Նոր տիպի հիմնակմախքներում, սինթետիկ լուսաթափանցիկ թաղանթների տակ բաց գրունտի համար սածիլներ աճեցնելուց հետո (որպեսզի պոմիդորի և տաքեղի սածիլները հանելուց հետո այդ ամբողջ տարածությունն ամառվա եւ աշնան ամիսներին աղատ չմնա) տեղում պետք է թողնել սածիլներ երեք շարքով, շարքերում բույսը բույսից՝ 30 սմ, 1 քմ-ի վրա թողնելով 8 բույս: Այդ գեպօպմ սածիլները շարունակում են իրենց աճը, մինչդեռ տեղափոխած սածիլների աճը և զարգացումը 7—8 օրով ետ է մնում այս սածիլներից:

Սածիլները տեղում թողնելուց հետո տաքեղի մշակության աշխատանքը հեշտանում է, որովհետև թփերը կանգուն են, իսկ պոմիդորը ոչ թե պառկեցնում են թմբի վրա, այլ բարձրացնում լարի վրա: Դրա համար շարքերի ուղղությամբ, հիմնակմախքների վրա երկու կողմից իշեցնում են ձողափայտ, որից կապում են լարը, իսկ մեջտեղի շարքի լարերը կապում են թամբածողից: Յուրաքանչյուր բույսի համար կապում են բարակ թոկ և թոկի ծայրը իշեցնելով ներքե, օղակածե կապում բույսի ցողունից ու ցողունը մեկ անգամ փաթթում թոկին: Հետագայում բույսը ինքն է փաթթվում թուկին և լրացուցի կապելու կարիք չի գեցացվում:

Բույսերը լարերի վրա բարձրացնելու ժամանակ կատարում են թփի ձևավորում: Դետերմինանտ թուփ ունեցող սոր-

տերի դլիմավոր ցողունը ծերատելու կարիք չկա, որովհետեւ նրանց ժայրաբողոշը վերջանում է ծաղկառղկույղով և հետագա աճը ինքնին կանգ է առնում: Լավ է դետերմինանտ բույսերի մոտ թողնել 3 ցողուն: Որպեսզի բույսերը միմյանց շատվերացնեն և շիճճվեն՝ 8—10 օրը մեկ անգամ պետք է կատարել բջատում. բջաշվերը հետացնել մատղաշ վիճակում, երբ դրանք 5 սմ-ից ներկար են լինում և հեշտությամբ պոկվում են ձեռքով, առանց դանակի օգնության:

Պոմիդորի և տաքեղի այս ձևի մշակության ժամանակ ադրուտիսնիկական կարևոր միջոցառումներից մեկն է բուկվիցը: Ինչպես պոմիդորի, այնպես էլ տաքեղի առաջին բուկվիցը պետք է կատարել պոմիդորի բույսերը լարի վրա բարձրացնելու ժամանակ: Բուկվիցը պետք է կատարել ոչ թե յուրաքանչյուր բույսի համար առանձին, այլ ամբողջ շարքի ուղղությամբ: Բուկվիցից հետո առաջանում են համատարած ֆմբեր և ակոսներ, որոնք հեշտացնում են զրման և սնուցման աշխատանքները: Քանի որ այս դեպքում վեղիտացիայի շրջանը շատ է երկարում և շարունակվում է մինչև նոյեմբերի վերջերը, այսինքն՝ 200—210 օր, լուրջ ուշադրություն պետք է դարձնել սնուցման և ջրման աշխատանքների վրա. պետք է սահմանափակել աղոտական պարարտմանյութերի դորժածումը, որովհետև աղոտի առաջանական դեպքում պոմիդորը շատ է փարթամանում, թփերը հոռանում են, ստվերացնում միմյանց, որի հետևանքով ձգձգվում է ծաղկումը, պտղակալումը շավ չի ընթանում և բերքատվությունն իշնում է:

Այս դեպքում դերակշռությունը պետք է տալ ֆոսֆորական և կալիումական պարարտանյութերին: Սնուցումների ժամանակ պետք է հաշվի առնել բույսերի հասակը. մինչև ծաղկելն ու պտղակալելը պետք է վերցնել ցածր դողաներ՝ մեկ քմ-ին 20 գ ամոնիակային սելիտրա, 40 գ սուլֆերֆոսֆատ և 20 գ կալիումական աղ, իսկ հաջորդ սնուցումների ժամանակ՝ 30—40 գ աղոտական, 60—70 գ ֆոսֆորական և 30—40 գ կալիումական պարարտանյութեր:

Սնուցումները պետք է տալ 15 օրը մեկ: Պոմիդորի և տաքեղի պտուղների տեխնիկական հասունացումը սկսվում է 7—10 օր շուտ և շարունակվում է մինչև ուշ աշունը: Մեա-

տեմբերի վերջերին նորից ծածկում են թաղանթներով վաղ աշնանային ցրտահարություններից պաշտպանելու համար:

Ցուրաքանչյուր քառակուսի մետրից մինչև հունիսի 15-ը տուցվում է 1,4—1,5 կգ և ընդամենը 8—8,5 կգ տաքեղի բերք, իսկ պոմիդորի մեկ քմ-ից մինչև հունիսի 15-ը՝ 5—5,8 կգ, և ընդհանուր բերք՝ (ամբողջ վեգետացիայի ընթացքում) 19—21 կգ. Աածիները տեղում թողնելու դեպքում պտուղների ապրանքայնության տոկոսը ավելի բարձր է լինում: Բարձր և լավորակ բերք է ստացվում, եթե սածիների մշակության ժամանակ հիմնականախքները ծածկում են պոլիէթիլենային թաղանթով:

ՍԻՆԹԵՏԻԿ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ ՕԳՏԱԳՈՐԾՄԱՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆՎԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Սինթետիկ թաղանթների օգտագործման տնտեսական արդյունավետությունն անհրաժեշտ է դիտել բոլոր տեսակի ծախսումների անալիզի միջոցով, որը կատարվել է ծրկրադրության գիտահետազոտական հնստիտուտում:

Բաց գրոնդտում ցածր ինքնարժեքով բարձր բերք ստանալու համար բանջարաբուծական սովորությունը և կոլտնտեսությունները պետք է ամենակարևորագույն ուշադրությունը դարձնեն հիմնական բանջարային կուտուրաների սածիների ինքնարժեքի իջեցման վրա: Անթույլատրելի չերմոցներն օգտագործել միայն սածիներ աճեցնելու համար, այնուեղ պետք է աճեցնել նաև վաղ բանջարեղեն, հակառակ դեպքում ամբողջ շահագործման ծախսերը (ամորտիզացիա, տաքացում, հողախառնուրդի պատրաստում և այլն) ամբողջությամբ կգնան սածիների պատրաստման վրա և կբարձրանա սածիների ինքնարժեքը:

Վերջապես կարելի է կրծատել աշխատանքի և միջոցների ուղղակի ծախսումները, եթե հողախառնուրդների մերժման և տորֆաբուսահողային թաղարների պատրաստման դեպքում տնտեսությունն օգտագործում է մեխանիզմներ և մեքենայացնում է այդ աշխատանքները:

Ինչպես երևում է 9-րդ աղյուսակից, վրանաձև հիմնակը-մախքներում տարբեր սինթետիկ թաղանթների տակ պոմի-

Սածիների անցման ինքնարժեք տարբեր կառուցվածքներում և տարբեր ծածկոցների տակ (մեկ քմ-ից ուրիշներով)

Մախսութերի և աշխատանքների անվանումը	Ապակեծածկ արեային չերմոց	Վրանաձև հիմնակմախք- ներում	
		Պոյիեթիլե- նալին թաղանթ	Պոլիամիդա- յին թաղանթ
Կառուցվածքի արժեքը— (ամորտիզացիայի) գումարը	0,53	0,55	0,45
Հողի նախապատրաստումը	0,05	0,05	0,05
Խնամքի աշխատանքները	0,34	0,34	0,34
Այլ ծախսեր	0,45	0,37	0,37
Ընդամենը ուղղակի ծախսերը	1,38	1,31	1,21
Վերագիր ծախսեր 50%	0,69	0,65	0,6
Գումարը	2,07	1,96	1,81
Ստացված սածիների քանակը— ա) պոմիդոր բ) տաքեղ	250 300	250 300	250 300
100 հատ սածիլի ինքնարժեքը ա) պոմիդոր բ) տաքեղ	0,83 0,69	0,78 0,65	0,72 0,6

դորի և տաքեղի սածիներն աճեցնելու ամբողջ ծախսերը մեկ քմ տարածության վրա ավելի քիչ են, քան սովորական արեային ապակեծածկ շերմոցներում: Այն դեպքում, եթե սովորական ապակեծածկ շերմոցներում մեկ քմ-ի ամբողջ ծախ-

աերը կազմում են 2,03 ռ., այսա պոլիէթիենային թաղանթի տակ՝ 1,99 ռ., իսկ պոլիամիդային թաղանթի տակ՝ 1,84 ռ.:

Վրանաձև հիմնակմախքներում սինթետիկ թաղանթների տակ սածիլները աճեցնելու դեպքում յուրաքանչյուր 100 հատ պոմիդորի և տաքդեղի սածիլների ինքնարժեքն ավելի շածրէ, քան ապակու տակ՝ սովորական արևային ջերմոցներում:

Ջերմոցներում և հիմնակմախքներում վաղ բանջարեղենի աճեցումը պետք է կատարվի շածր ինքնարժեքով:

Բանջարաբուծական սովխոզներն ու կոլտնտեսությունները պետք է գտնեն բոլոր ռեզերվները պաշտպանված գրունտում բանջարեղենի ինքնարժեքը իշեցնելու համար: Ապակու փոխարեն սինթետիկ թաղանթներ օգտագործելու դեպքում վարունգի մշակության ժամանակ զգալի չափով իշնում են կատարված ծախսերը (աղյուսակ 10):

Ինչպես երևում է աղյուսակ 10-ի տվյալներից հիմնակմախքներում պոլիամիդային թաղանթի տակ վարունգը և թաղարով, և առանց թաղարի մշակելու դեպքում յուրաքանչյուր մեկ ֆմ-ի վրա կատարված ծախսերը զգալի չափով քիչ են, քան մինույն թաղանթով ծածկված սովորական տաքացումով ջերմոցներում:

Պաշտպանված գրունտի տարբեր կառուցվածքներում բանջարեղենի ինքնարժեքը (հատկապես վարունգի) ուժեղ տատանվում է, կախված տաքացման եղանակներից:

Սովորական ջերմոցներում պոլիամիդային թաղանթի տակ գոմաղբով տաքացնելիս յուրաքանչյուր մեկ կգ վարունգի ինքնարժեքը կազմում է 42 կոպեկ (թաղարային եղանակով մշակելու դեպքում), իսկ պարզեցված հիմնակմախքներում, մինույն թաղանթի տակ և թաղարով, և առանց թաղարի մշակելու ժամանակ մեկ կգ վարունգի ինքնարժեքը տատանվում է 20—22 կոպեկի միջև (աղյուսակ 11):

Սինթետիկ թաղանթների օգտագործումը պաշտպանված գրունտում եկամտաբեր է և յուրաքանչյուր ֆմ-ից ստացվում է 3,21—4,26 ոռորդի եկամուտ:

Աղյուսակ 11-ում բերված տվյալներից երևում է, որ տարբեր սինթետիկ թաղանթների տակ աճեցված պոմիդորի տարբեր սորտերի ինքնարժեքը համարյա նույնն է, բայց ե-

Պարզցված կառուցվածքի նիմեսախիմիկան պոլիամիդային բաղանքի տակ վարունգի մշակության ծախսերը և ստացված բերքի ինքնարժեքը մեկ ֆմ-ից ուրիշներով

Սինթետիկ թաղանթների և աշխատանքների անվանումը	Զտաքացվող գրունտում		Բիոտաքառում, թաղարային
	Թաղարային	առանց թաղարի	
Կառուցվածքի արժեքը (ամորտիգացիա) գումարը	0,62	0,62	0,60
Հողի նախապատրաստումը	0,03	0,03	0,36
Թաղարային սածիլների պատր	0,12	—	0,12
Մածիլում (ցանք), մշակություն և բերքահավաք	0,25	0,27	0,26
Այլ ծախսեր	0,12	0,12	1,11
Ընդամենը ուղակի ծախսեր	1,14	1,04	2,45
Վերադիր ծախսեր 50%	0,57	0,52	1,22
Գումարը*	1,71	1,56	3,67
Մասցված բերքը կգ 1961 թ.	8,400	7,830	—
1962 թ.	8,100	7,600	8,700
Մեկ կգ-ի ինքնարժեքը, սուբլիներով 1961 թ.	0,20	0,20	—
1962 թ.	0,21	0,22	0,42

կամ տարերության տեսակետից ավելի շահավետ է մշակել շիբրիդ 12 վաղահաս գիծը, որը վաղ ժամկետին տալիս է ընդհանուր բերքի մեծ տոկոսը և ապահովում բարձր եկամուտ՝ յուրաքանչյուր ֆմ-ից 1,39—2,54 ոռորդի (տարբեր տեսակի թաղանթներով ծածկելու դեպքում):

Տաքեղը պաշտպանված դրունտում քիչ է՝ մշակվում եկամտաբեր շինելու պատճառով։ Սակայն երկրագործության գիտահետազոտական խնստիտուտում կատարված փորձի արդյունքները ցույց են տալիս, որ սինթետիկ թաղանթների տակ վրանածել հիմնակմախքներում տաքեղ մշակելիս ոչ միայն ստացվում է վաղ ժամկետի բերք, այլև՝ սրոշ եկամուտ։ Տաքեղի յուրաքանչյուր մեկ կգ-ի ինքնարժեքը կազմում է 16—17 կոպեկ (միջինը վաճառվել է կգ-ը 21—25 կոպեկով). յուրաքանչյուր մեկ քմ-ից ստացվում է 8,23—9,40 կգ բերք և մեկ քմ-ից մաքուր եկամուտ՝ 0,39—0,78 ռուբլի (տարբեր թաղանթների օգտագործման դեպքում)։

Բանջարեղենի ինքնարժեքը որոշվում է կատարված ծախսերը բաժանելով մեկ միավոր տարածությունից։ Ստացված բերքի քանակի վրա։ Այստեղից երկում է, որ բանջարեղենի ինքնարժեքը արտացոլում է նաև պաշտպանված գրունտի կառուցումներում կիրառված ագրոտեխնիկայի ընդհանուր մակարդակը։

Սովորություններում և կոլտնտեսություններում մասնագետները պետք է մանրամասն ուսումնասիրեն իրենց չերմոցային արտադրության էկոնոմիկան, ուղիներ փնտորեն բերքատվությունը բարձրացնելու, դրամական եկամուտներն ավելացնելու, ֆինանսական տնտեսությունն ամրապնդելու և տնտեսական հնարավորություններն ավելի ռացիոնալ օգտագործելու համար։

Սինթետիկ թաղանթների տակ պոմիդոր և տաքեղ մշակելիս մեծ ուշագրություն պետք է դարձնել վաղահաս՝ սորտերի վրա, որոնք վաղ ժամկետին շատ բերք են տալիս (աղյուսակ 11)։

Բանվորական ուժն ավելի լիիվ օգտագործելու համար չերմոցների և չերմատների հետ միասին պետք է ունենալ նաև տաքացվող գրունտ և, նույնիսկ, պաշտպանված գրունտին կից ոչ մեծ տարածությունների վրա բաց գրունտում ունենալ բանջարանոցային կուտուրանների ցանքներ։

Նովի կառուցվածքի նիմնակմախում բաղանքի տակ պամիգրով մշակության ծախսերը և ստացված բերքի ինքնարժեքը մեկ քմ-ից ուրիշներով

Մախսումների և աշխատանքների անվանումը	Պուրեթիւններին թափանք	Պուրիամիդային թափանք	
Կառուցվածքի արժեքը (ամորտիզացիայի արժեքը)	0,80	0,67	
ողի նախապատրաստումը	0,03	0,03	
աղարային սաժիլի պատրաստումը	0,15	0,15	
ածիլում, մշակում և բերքահավաք	0,13	0,13	
Այլ ծախսեր	0,11	0,11	
Բնորամենը ուղղակի ծախսեր	1,22	1,09	
Վերագիր ծախսեր 50%	0,61	0,54	
Գումարը	1,83	1,63	
Ստացված բերքը քմ-ից կգ			
ա) Մայակ 12/20—4 1961 թ.	9,04	8,20	
	1962 թ.	8,76	7,66
բ) Հիբրիդ 12 1961 թ.	9,07	8,06	
	1962 թ.	8,56	7,38
Մեկ կգ-ի ինքնարժեքը ռուբլներով			
ա) Մայակ 12/20—4 1961 թ.	0,20	0,19	
	1962 թ.	0,21	0,21
բ) Հիբրիդ 12 1961 թ.	0,20	0,20	
	1962 թ.	0,21	0,22

ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

Հայկական ՍՍՌ Արարատյան դաշտավայրի կլիմայի և միկրոկլիմայի անալիզը, ինչպես նաև բանջարեղենի (վարունք, պոմիդոր, տափեղ) և սածիլների աճեցման պայմանների ուսումնասիրությունը սինթետիկ լուսաթափանց թաղանթների տակ թույլ է տալիս անելու հետեւալ առաջարկությունները:

1. Օդի ջերմաստիճանի տատանումները հիմնակմախիքներում, սինթետիկ թաղանթների տակ դանդաղ են ընթանում, որի հետևանքով նպաստավոր պայմաններ են ստեղծվում բույսերի աճման ու գարգացման համար:

2. Չտաքացվող գրունտում, թաղանթների տակ ստեղծվում է հողի և օդի լավագույն ջերմային ռեժիմ:

3. Էստ լուսային ռեժիմի լավագույն թափանցիկությունը պնի պոլիամիդային Թկ-4 պերֆոլ տեսակի թաղանթը, որը գերազանցում է ապակուն. սրանից քիչ ետ է մնում պոլիէթիլենային թաղանթը:

4. Նպատակահարմաք է բաց դաշտի համար սովորական արևային ապակեծածկ ջերմոցների փոխարեն պոմիդորի և տափեղի սածիլներն աճեցնել վրանաձև կառուցվածքի (նկ. 3 և 4) հիմնակմախիքներում, սինթետիկ թաղանթների տակ:

5. Բաց դաշտում պոմիդորի և տափեղի սովորական բերք (ապակու համեմատությամբ) ստացվում է, երբ սածիլներն աճեցվում են պոլիէթիլենային թաղանթի տակ:

6. Պոլիամիդային թաղանթի տակ վարունքն աճում ու գարգանում է նշանակալիորեն արագ. սերմերը մշտական տեղում ցանելիս պտղի տեխնիկական հասանացումը պոլիէթի-

լենի համեմատությամբ 3—5 օր շուրջ է սկսվում, իսկ բաց գրունտի համեմատությամբ՝ 25—27 օր, ուստի երկարում է նաև պտղառվության շրջանը և ստացվում է ավելի բարձր բերք:

7. Վարունքի ընդհանուր բերքը, ստուգիչի (բաց դաշտ) համեմատությամբ, պոլիամիդային թաղանթի տակ ավելանում է 3—3,5 անգամ:

8. Բաց դաշտի համեմատությամբ սինթետիկ թաղանթների տակ արագանում է պոմիդորի և տափեղի աճն ու զարգացումը և ստացվում է վաղ ժամեկետի բարձր բերք:

9. Ավելի եկամտաբեր է վաղ գարնանը թաղանթների տակ աճեցնել Հիբրիդ 12-ը, որը Մայակ 12/20—4 սորտի համեմատությամբ 7—8 օրով շուրջ է հասունանում և մինչեւ հունիսի 1-ը տալիս է 2 անգամ ավելի բերք, քան Մայակ 12/20—4-ը:

10. Սինթետիկ թաղանթների օգտագործումը եկամտաբեր է թեկուզկ փոխվի սեզոնը մեկ անգամ:

11. Փիմիական արդյունաբերության և համապատասխան գիտահետազոտական ինստիտուտների առջև անհրաժեշտ է խնդիր դնել բանջարաբուծության կարիքների համար արտադրել սինթետիկ թաղանթներ, որոնք չկորցնեն իրենց սկզբնական ֆիզիկա-մեխանիկական հատկությունները և օգտագործվեն երկու ստարուց ոչ պակաս:

Ներածություն	3
Մինթետիկ թաղանթների տեսակները և գիղիկա -մեխանիկական հատկությունները	7
Գործազրվող կառուցվածքները և թաղանթների ամրացման մեթոդները	11
Միկրոէլիման տարբեր ծածկոցների տակ ջերմոցներում և հիմնակըմախնքներում	17
Մինթետիկ թաղանթների տակ բաց դաշտի համար սածիլների աճեցման ագրոտեխնիկան .	22
Բանջարային կուտուրաների մշակության ագրոտեխնիկան տարբեր թաղանթների տակ, չտաքացվող գրունտում	32
Հիմնակմախքների օգտագործումը սածիլները դաշտ տեղափոխելուց հետո	49
Մինթետիկ թաղանթների օգտագործման տնտեսական արդյունավետությունը	51
Առաջադրանքներ .	57

Խմբագիր՝ Հ. Հ. Ղազանշյան, Նկարիչ՝ Գ. Սարգսյան
Գեղ. խմբագիր՝ Ա. Մամաշանյան, տեխ. խմբագիր՝ Վ. Եգանյան
Վերստուգող սրբագրիչ՝ Ե. Զարեհյան

4

Հանձնված է արտադրության 14/XI—1963 թ.:

Ստորագրված է տպագրության 9/V—1964 թ.:

Թուղթ՝ $84 \times 108^1/32$, տպ. 3,25 մամ.—3,07 պայմ. մամ., հրատ. 2,7 մամ.:
Գինը՝ 7 կոպ.:

ՀՍՍՌ Մինհատրների սովետի մամուլի պետական կոմիտեի պոլիգրաֆ
արդյունաբերության գլխավոր վարչության № 1 տպարան, Երևան,
Ալավերդյան փող. № 65: